

Werenfridus 75 krant!

**Geschiedenis van
de schoolkrant**

**Docentenuitspraken
en babyfoto's**

**Drie generaties
op school**

Inhoudsopgave

Werenfridus 75 jaar

Voorwoord

Editors

... en hier is een terugblik op

Robin Wacanno

Baby foto's van docenten

Wie zijn deze schattige baby's?

Werenfridus 1960-1966

Nico Mulder

De geschiedenis van informatica

Peter Harmsen

Uitspraken van docenten

Een verzameling van Amy Steur

Geschiedenis op het Werenfridus

Door de geschiedenis docenten

Baby foto's van docenten

Wie zijn deze schattige baby's?

Afscheid nemen bestaat niet

Pascal de Haas

Woordzoeker economie

A Tale of Two Schools

Melina Debortoli

Tijdvak 11

De tijd van willen en moeten

De eerste schooldag van Cato

Verhaal van Alexia Cucu

Briefje aan Johan

Wensen van leerlingen uit 2000

Rare jongens, die leraren

Docentenuitspraken uit de 'Harry'

40 jaar onderwijs

Betteke van Pruissen en Tanja Koning

Koken met Carlos

Carlos Brienesse zijn kook kunsten

Generaties lang op school

Interview met Hans Köhler, Tessa Köhler en Floor Schipper

Horoscoop

Wat staat jou te wachten?

Voorwoord

Beste Werenfridianen,

Wat zijn wij trots op onze school, die dit jaar 75 jaar bestaat. Ter gelegenheid van dit jubileum blikken we terug op het verleden. Volgens de geschiedenislessen is het van belang om hier primaire bronnen voor te gebruiken. Ooggetuigen brengen vaak een betrouwbaar oordeel over het verleden, omdat zij er zelf bij zijn geweest. Niet altijd, want soms verdraaien ze ook wel een beetje de werkelijkheid. In deze speciale en eenmalige digitale uitgave van de Werenfridus-schoolkrant blikken we terug op een aantal verhalen van onze school.

Het is onmogelijk om alles op papier te zetten. Misschien zijn de mooiste verhalen en herinneringen niet eens op papier te krijgen. Wij wensen jullie veel nostalgisch leesplezier. Koester de mooie herinneringen aan je middelbare schooltijd, of aan de periode die je hier hebt gewerkt.

Pascal de Haas en Jessica Penning
Editors

...EN HIER IS EEN TERUGBLIK OP

Een overzicht van schoolbladen en -
kranten van het St. Werenfridus-lyceum.
Geschreven door Robin Wacanno.

Terugkijkend naar je tijd op het Werenfridus zullen zaken als lessen, docenten, lokalen, enz. al snel naar boven komen. Als ik zelf denk aan mijn eigen schooltijd is er een ander aspect dat al snel herinneringen oproept: de schoolkrant. Gedurende de laatste ruim 2 jaar van mijn middelbareschooltijd mocht ik deel uitmaken van een select gezelschap dat zonder enige kwalificaties de kans kreeg om op kosten van de school hun ideeën op papier onder medeleerlingen en docenten te verspreiden. In het kader van de reünie is mij gevraagd om iets te schrijven over de geschiedenis van de schoolkrant omdat hiervoor ook een speciale schoolkrant wordt samengesteld. Zo'n kans kan ik dan natuurlijk niet aan mij voorbij laten gaan.

De vraag is: hoe teken je zo'n geschiedenis op? In dit soort gevallen kunnen we dan blij zijn dan er mensen zijn die van nature de drang hebben om zaken te bewaren. In het geval van de schoolkranten is dit door de jaren heen gelukkig ook door de school gedaan. Lang heeft er in het archief op de zolder---die zich vlak voor de verbouwing nog boven de bibliotheek begaf---een aardig complete verzameling van schoolkranten gelegen. In recenter jaren is deze collectie, samen met andere stukken uit het archief, overgedragen aan het Westfries Archief in Hoorn. Dit zou dus het beginpunt worden van de zoektocht om de geschiedenis te ontrafelen. Dat deze schoolkranten in het archief lagen, betekende dat er met een simpele afspraak een kijkje naar de inhoud genomen kon worden, maar er lag ook teleurstelling op de loer. Bepaalde stukken in het archief worden pas 50 jaar na publicatie openbaar. Dit gold helaas ook voor de schoolkranten van het Werenfridus. Voor dit artikel kon er dus slechts een beroep worden gedaan op de schoolkranten tot en met 1972 en de exemplaren uit mijn persoonlijke collectie van de afgelopen jaren. Wie weet dat bij de honderdjarige reünie ook deze schoolkranten beschreven kunnen worden.

In den beginne schiep een groep religieuze oude mannen een school.
De school was nog woest en zonder een schriftelijk medium gevuld met nieuwtjes en verhalen.
En de oprichters zeide: Daar zij een schoolkrant!

De allereerste schoolkranten zijn helaas (voor zover nu bekend) niet bewaard gebleven. Maar de eerste uitgave in de derde jaargang is er gelukkig nog wel. Zo opent de eerste editie van dat jaar triomfantelijk als volgt:

Praten over dé schoolkrant is lastig, want in de 75 jaar dat het Werenfridus heeft bestaan, waren er schoolkranten in vele verschillende gedaanten. Zelf kende ik het blad als 'de Harry', vernoemd naar conciërge Harry Beks. Dit was echter een korte episode in de geschiedenis. Ondanks de beperkingen op de toegang tot bepaalde uitgaven, kon er dankzij het archief wel een redelijk complete genealogie van de schoolkrant door de jaren heen gemaakt worden. Een paar missende jaartallen daargelaten, luidt deze als volgt: Eigen Koker (1948-1970), MAF (1970-1971), SWETS (1971-1972), CLOU (1972-1973), Werenfridiaanse Liga (1973-1976), Nieuwe Liga (1976-1980), Rubberpraat (1980-1981), Teleplaag (1981-1982), Weernieuws (1982-1992), Skoelpeper (1991), Lucille (1992-1998), Pulp (1999-2001), Wassup (2002-2006), Harry (200?-2019) en Werennieuwtjes (2020-?). Te zien is dat er tussen periodes van rust soms door middel van trail and error aan de naam van de schoolkrant gesleuteld wordt. Sommige van de namen spreken redelijk voor zich, maar je vraagt je toch af door welke creatieve geest andere zijn geopperd.

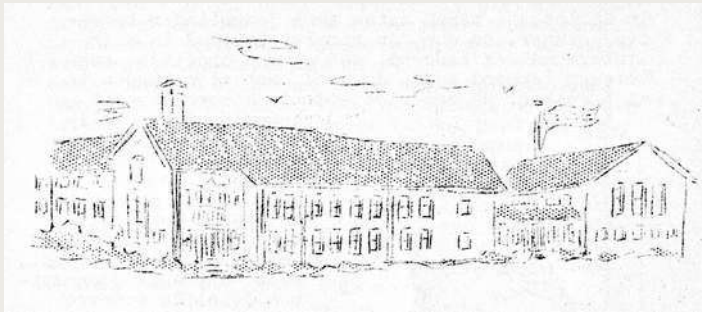
Dit laatste bleek in mijn tijd erg lastig. Over het algemeen had het schrijven voor de schoolkrant, hoe leuk het ook was, niet de hoogste prioriteit, dus schoot het er wel eens bij in als men belangrijkere zaken te doen had. Dit leverde vooral voor de hoofdredactie veel stress op, omdat zij in ons geval ook verantwoordelijk waren voor het samenstellen van de opmaak. Je kan natuurlijk geen krant in elkaar zetten als er geen tekst is. Hierdoor was onze hoofdredactie vaak nog tot in de laatste uurtjes bezig om het geheel toch nog op tijd naar de drukker te krijgen. Als je dan denkt klaar te zijn en hoopt rustig te kunnen wachten tot de kranten bezorgd worden, is het laatste wat je wil een telefoontje ontvangen van de drukker dat er een fout is gemaakt, met de vraag of je hier nog even naar kan kijken. Ik zal geen namen noemen, maar toen ons dit overkwam is een van de leden van de hoofdredactie onder het mom van 'ziek zijn' snel naar huis gegaan om deze fout zo snel mogelijk recht te zetten.

Wat blijkend uit de oudere kranten wel geregeld aan de orde was, was de moeite waarmee redactieleden gevonden konden worden. In mijn tijd werd dit opgelost door met behulp van zware sociale druk alle leden van onze vriendengroep de schoolkrantredactie in te lokken. Dit bleek, toen wij zelf het Werenfridus verlaten en door gingen naar onze vervolgopleiding, niet de beste strategie. Toen wij vertrokken, bleef er namelijk weinig van de redactie over. Toch is er ook nog geprobeerd breder te werven met behulp van posters en andere oproepen. De schoolkrant zelf leent zich hier ook erg goed voor; mensen die de schoolkrant zelf lezen, zijn immers eerder geneigd om hiervoor te willen schrijven. In een van de eerste schoolkranten werd hiervoor de volgende nogal dramatische oproep gedaan:

“Want als wij dan als voornaamste taak van God hebben gekregen onszelf en elkaar beter te maken, geldt dat natuurlijk ook, wanneer wij iets in Eigen Koker schrijven.”

Waar werd in al die jaren over bericht in de schoolkranten? Het is natuurlijk niet te doen om hier een compleet overzicht over te geven, maar zo bladerend vallen er toch wat dingen op, en zijn er zo hier en daar patronen te herkennen. Natuurlijk vind je in de schoolkrant stukjes over de school. Overzichten van activiteiten, verslagen van noemenswaardige gebeurtenissen maar bijvoorbeeld ook interviews met docenten. Deze onderdelen geven juist lezers in het heden een uniek inkijkje in wat er zich destijds allemaal afspeelde. Zo is het leuk om in de woorden van de leerlingen van toen te zien hoe het oude gebouw gevonden werd, maar ook hoe snel er alweer geklaagd wordt over wantoestanden betreffende de huisvesting.

De verscheidenheid van inhoudelijke artikelen laat een brede interesse en grote nieuwsgierigheid onder leerlingen van het Werenfridus zien. Met al wat in de schoolkranten aan bod is gekomen zou je zo een encyclopedie kunnen vullen. In een van de eerste edities springt een artikel over de oorsprong van Westfriese plaatsnamen er uit, maar ook over zaken als landelijke politiek, welke muziek er onder leerlingen populair is of uiteenzettingen van de huidige modetrends. Leerlingen dijnzen ook niet terug om om hun kritiek te geven wanneer de school(leiding) iets doet wat hen niet zint, zoals te lezen is in de volgende ingezonden brief:

EEN TWEEDE OPEN BRIEF

Betreft Van Dijk's Boekhuis

Geachte schoolleiding,

Om moeilijkheden betreffende uw handelsbetrekkingen met Van Dijk's Boekhuis, die volgens u misschien zouden kunnen ontstaan in verband met de boekenbeurs op school, te voorkomen, zal ik uw gedachten aanvullen.

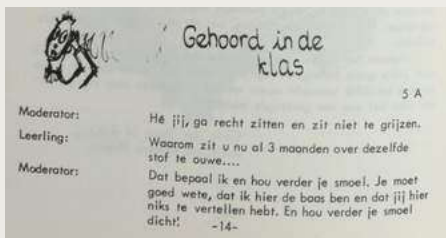
Ook Van Dijk heeft de laatste jaren bewezen liever in nieuwe dan in tweedehands boeken te handelen. Hun levering immers bestond voor 99% uit nieuwe boeken.

Door de organisatie met betrekking tot de centrale bestelling en bezorging via school bij voornoemde onderneming, zullen de verkoopprijzen van nieuwe boeken stijgen; de uitbreiding van het aantal leerlingen is hierbij overigens ook een belangrijke factor. Een en ander kan gunstelijk de kosten van de door hen gedrukte boekenlijst opvangen.

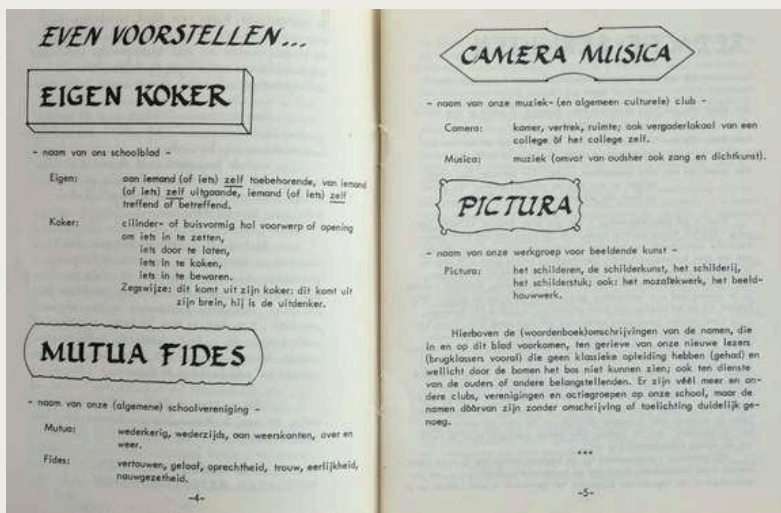
Zij zijn zakenlieden dus moeten wij ook wel: 55k een boekenmarkt; misschien zijn dan beide partijen tevreden.

Hoogachtend,
Lex (119 SF)

Een rubriek die in onze tijd veelvuldig gelezen werd, en zo nu en dan ook voor ophef zorgde, waren de uitspraken van leraren. Dit bleek niet een nieuw fenomeen; het kwam immers ook al in de jaren 60 voorbij. Alleen van een woordenwisseling zoals deze zouden tegenwoordig leerling noch docent echt verrast opkijken ben ik bang.

Interessant is ook, zeker voor iemand die hier zelf nog nooit van gehoord had, dat de schoolkrant als orgaan in een bepaalde periode niet op zichzelf stond in de gemeenschap op het Werenfridus. Geruime tijd bestonden er voor leerlingen clubs waarbinnen zij zichzelf verenigden om dingen te organiseren of te ondernemen. In de schoolkranten wordt hier frequent verslag van gedaan. Er leek ook de nodige politieke intrige bij aan te pas te komen. Zo is in een schoolkrant te lezen hoe er een strijd is om het leiderschap van een van de clubs en hoe voorkomen wordt dat de schoolkrant ophoudt te bestaan als onafhankelijk medium en verder zou moeten gaan als onderdeel van de algemene schoolvereniging Mutua Fides. Omdat deze zaken zo ver af staan van het heden is het lastig om hier met al te veel zekerheid over te schrijven, maar toch krijg je er door de schoolkrant wel een beetje een beeld van. In een van de edities wordt ook een overzicht van de clubs gegeven zoals die op dat moment bestonden:

Hoewel misschien niet direct betrokken bij de totstandkoming van de schoolkrant, is ook de lezer een belangrijk onderdeel van dit verhaal. Als lid van de redactie schrijf je immers niet je artikel om deze maar gewoon ongelezen in de ether te slingeren; je hebt jezelf belangrijk genoeg gevonden om anderen met je schrijfsels lastig te vallen. Voordeel bij een schoolkrant is dat je gelukkig wel een vast en trouw publiek hebt. Docenten en leerlingen blijven over het algemeen wel een paar jaar hangen en dus is er voldoende tijd om ze aan je teksten bloot te stellen. Dat er voldoende lezers zijn is echter nog geen garantie op succes. Op een van de eerste schoolkranten waar ik samen met vrienden als hoofdredactie verantwoordelijk voor was, kwamen in een naderhand verspreide enquête een aantal kritische reacties. Hij werd door leerlingen omschreven als "saai", "kort" en "een beetje triest". Een leerling uit havo 5 had het volgende te zeggen: "De Harry is ooit goed en leuk geweest." Iemand anders wilde graag "meer woordzoekers en minder spelfouten". Het viel dus niet altijd mee om lezers tevreden te stellen en dit blijkt een probleem van alle tijden. Verschillende redacteurs doen door de jaren heen hun beklag over het feit dat er door sommigen toch zoveel gezeurd wordt over de inhoud van de schoolkrant, en dat deze mensen ook wel een handje zouden mogen helpen als ze het dan toch zo goed weten. Het is echter niet enkel kommer en kwel: reacties op diens inhoud in verschillende schoolkranten laat ook veel waardering vanuit lezers zien.

Voor niets gaat de zon op, en ook een schoolkrant kost geld. Naast een bijdrage van de school werd dit probleem veelal opgelost door het plaatsen van advertenties. Dit klinkt niet bijster spannend, dus u vraagt zich misschien af waarom ik hier tijd aan zou besteden in dit artikel. Hoewel in latere jaren advertenties door de drukker geplaatst werden en van een wat meer algemenere aard waren, was dit in het begin heel anders. Toen werden advertenties zelf door de redactie gezocht en geplaatst, en waren deze vaak een goede weerspiegeling van de bedrijven die op dat moment in Hoorn en omstreken actief waren. Zelf vielen mij een aantal namen op die ook nu nog in Hoorn als bedrijf bestaan. Ik zal geen namen noemen, maar misschien dat ze in de afbeelding te herkennen zijn. Iets anders dat opviel was het feit dat de schoolkrant, voor een korte periode, lezers om abonnementsgeld vroeg; f0,75 maar liefst. Het is onduidelijk hoeveel dit opleverde, maar mij bekruipt al snel de angst dat dit niet bevorderlijk kan zijn voor de oplage.

Aan U van 10 in geschenken komt U toe Het kost u niets om EEN RUBEWIJS Niet alleen een GOEDE AUTO-RUBRIECHEER Maar ook een GOEDE AUTO-RUBRIECHEER Kijk BOT'S AUTO-RUBRIECHEER - HOORN Lange Kerkstraat 12 - Telefoon 4110 Goudplaat - Eindhoven	
B. Schmitz Reelidzen Spectaculair Theatervoorstellingen Grote Markt 10 - Hoorn Telefoon 4011	Dieren- en Jagdverzekering Advies en advies HEIDEMAN HOORN
P. BOTMAN HOORN-WOERNERVEE	Zelfbediening Gids van de FA. DEEN - HOORN Receptie
Voor al U's Schmitz naar Meijerink Nieuwmarkt 10 - Grote Markt 10 HOORN	Haring's Gids van de L. Kerkstraat 14, Busse, Tel. 4011 HET ADRES van de en de
Studieboeken - Valpenhouders ALLES VOOR SCHOOL EN TIESEN Grote Markt 10 - Telefoon 4010 - HOORN	

De redactie is natuurlijk voornamelijk verantwoordelijk voor het tot stand komen van de schoolkrant, maar zij kregen hier vaak ook nog hulp bij. Zelfs bij de eerste schoolkranten was er een medewerker van het Werenfridus die de redactie bij hun werkzaamheden ondersteunde. Helaas is hier nu geen volledige lijst van te maken, maar de edities die voor inzage beschikbaar zijn geven toch een aantal voorbeelden. In de recente jaren van de schoolkrant was het de bibliothecaresse van het Werenfridus, mevrouw Hoogland, die een onmisbare hulp was voor de schoolkrantredactie. Het is lastig voor te stellen hoe wij ons werk hadden moeten doen zonder haar hulp. Ook bij mijn werkzaamheden voor dit stukje heeft zij mij weer geholpen.

En zo komen we aan het einde van deze rit. Er is vast nog veel meer te zeggen, maar dat laat ik dan aan u als lezer. Al deze schoolkranten vertellen over, maar zijn ook onderdeel van, de geschiedenis van het Werenfridus. Je hoopt natuurlijk dat zoiets er altijd blijft. Als we echter kijken naar het heden, moeten we echter vaststellen dat er op dit moment niet meer regelmatig een schoolkrant wordt uitgegeven. Is dit omdat de leerlingen van nu hun media liever als korte verticaal georiënteerde video's toegediend krijgen of het vooruitzicht van nog meer schrijfwerk hen al nachtmerries bezorgt? Dat is lastig te zeggen. Laat ik dan van dit podium nog wel gebruik maken om toch een lans te breken voor de schoolkrant. Uit eigen ervaring kan ik zeggen dat je in een schoolkrant enorm veel creativiteit kwijt kan en het je kan helpen om veel ervaring op te doen op het gebied van schrijven, maar ook ontwerpen, interviewen, overleggen, plannen en nog veel meer. Het vooruitzicht naar gezellige vergaderingen en het voor het eerst openslaan van een nieuwe editie hielp mij door de over het algemeen niet zo boeiende jaren van mijn middelbare school door en ik hoop dat er toch weer leerlingen komen die de belangrijke taak van redactielid op zich nemen. En met een beetje geluk is er dan over 25 jaar hij de volgende grote reünie een vervolg op dit artikel.

Mocht u zelf ook een kijkje willen nemen in oude schoolkranten? Dan heb ik goed nieuws! Op werenfridus75.nl/schoolkrant kunt u de schoolkranten vinden die voor het schrijven van dit artikel geraadpleegd zijn (en tevens gedigitaliseerd). Mocht u zelf thuis nog schoolkranten hebben liggen die niet in ons archief staan en zou u deze tijdelijk willen uitlenen zodat ze gedigitaliseerd kunnen worden? Neem dan contact op via de gegevens op de website. Dit zou enorm gewaardeerd worden.

Wie ben ik?

Raad de foto's van de docenten.

Tip: ze zijn nog op school.

Antwoorden achterin!

1

baby

2

3

4

Kies uit:

Carla Brandsma

Henk van Nortwijk

Lisa Takken

Jessica Penning

Werenfridus 1960-1966

Nico Mulder

Schooljaar 1963/1964, Gerard Imming, Paul
Beemster, Gerard Braas, Piet Boon, Nico Fit
en Nico Mulder

Vanuit Ursem kan je, wanneer je de middelbare school wilt bezoeken in die tijd, twee kanten op. Of naar Alkmaar óf naar Hoorn. De ouders noch jij zelf hebben een stem in dit kapittel. Het hoofd der lagere school bepaalt. In mijn geval wordt het Hoorn, het Werenfriduslyceum aan de De Keyzerstraat nr. I. Omdat volgens het alwetend hoofd men daar in tegenstelling tot het Lyceum in Alkmaar zo nu en dan huiswerkvrije weekenden geeft. (De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ik hier gedurende zes jaren lang weinig of niets van heb gemerkt).

Zomaar inschrijven is geen optie. Er moet een toelatingsexamen worden gedaan om te zien of de leerling wel in staat is om de lessen te volgen. Hoe dat eruit ziet? Rekenen wordt getoetst middels een tiental opgaven, binnen een uur en een kwartier op te lossen. De bijbehorende berekening moet op het blaadje zichtbaar zijn. Voor Nederlands wordt een opstel verwacht (te kiezen uit één vastgesteld onderwerp), volgt een dictee en moeten er zinnen worden ontleed. En dan is er nog geschiedenis. Daarvoor moeten we een opstel maken en kunnen we uit drie onderwerpen kiezen: I. De godsdiensttwisten gedurende het Twaalfjarig bestand I609-I62I. 2. De regering van koning Willem I I8I5-I840 of 3. Het herstel van de Kerkelijke Hiërarchie I853. En daar zit je dan als I2-jarige pre-brugpieper te zweten. In mijn geval loopt het goed af, ik haal een gemiddelde van een 7½ en krijg dientengevolge ook gratis boeken via het schoolboekenfonds.

Begin september 1960 is dan de eerste schooldag. We gaan 's morgens om 07:30 op de fiets van huis om maar niet te laat te komen. Om 08:40 begint de eerste les. Niet veel later sluiten we ons aan bij een groepje jongens dat al in hogere klassen zit en starten we om 08:00 uur. De meest zuidwestelijke wind zorgt ervoor dat we de 12½ kilometer in een half uur afraggen. Ik kan me niet herinneren ooit te laat geweest te zijn.

Vreemd hoor, zo'n nieuwe school met om de 50 minuten een andere les en soms ook een ander lokaal. De rector in die tijd is de heer Noorman van der Dussen, een statige, rijzige man. Wanneer het tijd is voor een pauze, dan gaat er geen zoemer. Nee, de rector himself komt naar buiten (via de achterdeur die uitkijkt op de binnenplaats, nu de aula) en roept heel hard: 'hora est!'. Ja, je krijgt klassiek onderwijs of niet.

Roken is in die tijd heel gewoon. Onze leraar Frans, de heer Willems, likt altijd eerst even aan de punt van zijn sigaret alvorens hem op te steken (aan de andere zijde). Als mijn ouders ooit een 'tien-minuten-gesprek' met hem hebben vraagt hij beleefd: "permitteert u mij om te roken?" De leraar Nederlands, Erfitemeijer, rookt vooral pijp. We krijgen les van hem middels zijn eigen gestencilde boekwerkje 'Taalschat'. Hij gaat door het leven met een bijnaam. Zo zijn er meer leraren die het met een meer of minder flatteuze bijnaam moeten doen. Onze leraar aardrijkskunde bijvoorbeeld heet Archibald de Ceuninck van Capelle, maar in de volksmond (lees: mond der leerlingen) wordt zijn naam aanzienlijk verkort. Hij geeft op een heel speciale manier les, min of meer college. Maar dan komt het! Het onaangekondigde proefwerk eens in de zoveel tijd. Dan stelt hij één hele lange vraag, die eerst doordacht en dan beantwoord moet worden. Ik droom er nog weleens van.

Dan hebben we nog onze moderator Smulders, die al wybertjes etend vervaarlijk op twee poten van zijn stoel balanceert en ons godsdienstles geeft. Tja, de tijden zijn drastisch aan het veranderen, met provo's in Amsterdam, de opkomst van beatbandjes, festiviteiten rond het Lieverdje, agentje pesten, kortom een zich afzetten tegen het 'gezag'.

“permitteert
u mij om te
roken?”

Als er vanuit de klas de vraag komt of we met het proefwerk Godsdienst mogen schrijven hoe we er zélf over denken, ontploft de 'mod' en buldert hij dat we dan maar naar de andere kant van het spoor moeten gaan, waar zich het Westfries Lyceum (niet katholiek) bevindt. Hij vloekt nog net niet.

Over het spoor gesproken; tussen de spoorlijn en het hoofdgebouw worden gedurende onze schooltijd grijs geschilderde houten barakken geplaatst. De school groeit en breidt op deze manier uit. Ook naast de fietsenstalling is al eerder een houten gebouwtje verrezen dat als klaslokaal dienst doet. 's Winters lekker fris en zomers bloedheet, maar wel voorzien van airco (alle individuele ramen kunnen open).

Je gelooft het of niet, maar ook op de zaterdagmorgen worden wij op school verwacht. De vijfdaagse werkweek is nog niet in zwang en dat geldt dus ook voor leerkrachten en dientengevolge de (arme) leerlingen. Zo leggen wij dus al fietsend $6 \times 25 = 150$ kilometer per week af. En soms nog wel meer, bij een 'klassenavond' bijvoorbeeld. We komen dan bij elkaar op school en ik kan me nog herinneren dat we allemaal één aardappel en een aardappelschilmesje mee moeten nemen. In de boven-kantine doen we spelletjes en eten we met z'n allen zelfgebakken patat onder leiding van onze klassendocent, in dit geval de heer Moulijn (Latijn)!

Onder de middag eten we in de beneden-kantine. Daar staan lange tafels klaar met daarop borden, een vork en een mes. Iedereen heeft zijn eigen plaats. Meegebracht brood wordt niet uit het handje verorberd, maar keurig met mes en vork naar binnen gewerkt. Echter niet alvorens de surveillant (in ons geval de aardrijkskundeleraar) een Onze Vader en Weesgegroet bidt. Er wordt een kopje thee geserveerd uit de op de tafel staande pot, gezet door de altijd aanwezige, vriendelijke mevrouw Hoek.

Wanneer je te laat komt moet je je melden bij de conciërge Piet Tensen. Hij woont in het huis aan de oostzijde van het gebouw naast het sportveld. Straffen voor het te laat komen op school ken ik persoonlijk niet, maar zullen wel bestaan hebben uit nablijven dan wel het aanvegen van de binnenplaats. De kinderen van de familie Tensen hebben hun ouders waarschijnlijk regelmatig vreemde vragen gesteld. Wat te denken van ergens in december I6 Sinterklazen op het dak boven de ingang van de fietsenstalling in het souterrain?

Is er vanuit de klas de vraag komt of we met het proefwerk Godsdienst mogen schrijven hoe we er zélf over denken, ontploft de 'mod' en buldert hij dat we dan maar naar de andere kant van het spoor moeten gaan, waar zich het Westfries Lyceum (niet katholiek) bevindt. Hij vloekt nog net niet. Over het spoor gesproken; tussen de spoorlijn en het hoofdgebouw worden gedurende onze schooltijd grijs geschilderde houten barakken geplaatst. De school groeit en breidt op deze manier uit. A Ook naast de fietsenstalling

is al eerder een houten gebouwtje verrezen dat als klaslokaal dienst doet. 's Winters lekker fris en zomers bloedheet, maar wel voorzien van airko (alle individuele ramen kunnen open).

Je gelooft het of niet, maar ook op de zaterdagmorgen worden wij op school verwacht. De vijfdaagse werkweek is nog niet in zwang en dat geldt dus ook voor leerkrachten en dientengevolge de (arme) leerlingen. Zo leggen wij dus al fietsend $6 \times 25 = 150$ kilometer per week af. En soms nog wel meer, bij een 'klassenavond' bijvoorbeeld. We komen dan bij elkaar op school en ik kan me nog herinneren dat we allemaal één aardappel en een aardappelschilmesje mee moeten nemen. In de boven-kantine doen we spelletjes en eten we met z'n allen zelfgebakken patat onder leiding van onze klassendocent, in dit geval de heer Moulijn (Latijn)!

Onder de middag eten we in de beneden-kantine. Daar staan lange tafels klaar met daarop borden, een vork en een mes. Iedereen heeft zijn eigen plaats. Meegebracht brood wordt niet uit het handje verorberd, maar keurig met mes en vork naar binnen gewerkt. Echter niet alvorens de surveillant (in ons geval de aardrijkskundeleraar) een Onze Vader en Weesgegroet bidt. Er wordt een kopje thee geserveerd uit de op de tafel staande pot, gezet door de altijd aanwezige, vriendelijke mevrouw Hoek.

Wanneer je te laat komt moet je je melden bij de conciërge Piet Tensen. Hij woont in het huis aan de oostzijde van het gebouw naast het sportveld. Straffen voor het te laat komen op school ken ik persoonlijk niet, maar zullen wel bestaan hebben uit nablijven dan wel het aanvegen van de binnenplaats. De kinderen van de familie Tensen hebben hun ouders waarschijnlijk regelmatig vreemde vragen gesteld. Wat te denken van ergens in december I6 Sinterklazen op het dak boven de ingang van de fietsenstalling in het souterrain?

In de eerste klas buigen we ons over welgeteld I2 vakken, te weten Godsdienstleer, Latijn, Nederlands, Frans, Engels, Geschiedenis, Aardrijkskunde, Algebra, Meetkunde, Biologie, Tekenen en Lichamelijke oefeningen. De laatste twee zijn natuurlijk het leukste en verschoond van huiswerk. In de examenklas aan de gymnasiumkant worden we geacht in I4 vakken een proeve van bekwaamheid af te leggen. Zover is het bij mij niet gekomen. Ik ben een klas eerder gestrand en de maatschappij ingestapt. Dat heeft mij jarenlang achtervolgd. Dus als je dit leest, zorg dan dat je hoe dan ook over de schoolfinish komt. Je zult jezelf er later dankbaar voor zijn!

BLAH
BLAH!!
BLAH

Rare jongens, Die leraren

In de Harry's, een schoolkrant uit de jaren '10 van de eenentwintigste eeuw, staan heel wat legendarische uitspraken van docenten. Onder andere Jeroen Osinga en Emma van Zoeten maakten in het schooljaar 2011/2012 een verzameling van uitspraken. Een van deze pagina's ging zelfs alleen maar over Jaap Annaert. Zij gaven hieraan de naam: 'rare jongens, die leraren'. Gelukkig en helaas, is daar niks mis mee. In het woord 'leraar' zit namelijk duidelijk het woord 'raar'. Hieronder een verzameling van een aantal paradijselijke en onvergetelijke uitspraken die ooit in de Harry hebben gestaan:

Meneer Dettmers
(natuurkunde): 'Ik
ben wel lelijk, maar
zo lelijk ben ik nou
ook weer niet'.

Meneer Zuiker
(aardrijkskunde): 'Deze
rivier is nat'.

Meneer Cock (Klassieke talen):
'Ik geniet altijd zo van huilende
meisjes'.

Mevrouw Becker
(Duits): 'Ik misbruik
je nu eventjes'.

**Meneer Annaert (welk
vak gaf hij niet?):** 'Ik
wilde een rustige les,
dus heb ik een toets
gemaakt'.

Mevrouw De Wit
(biologie): 'De stof
wordt moeilijker. Nou
ja, niet moeilijker,
maar wel een niveautje
omhoog'.

Meneer Dettmers:
'Zonder
natuurkunde kan je
ook gelukkig
worden. Maar het is
wel een stuk
moeilijker'.

Meneer Budel
(Engels): 'Ik
ben je moeder
niet en ik houd
niet van je'.

Meneer Cock: 'Elke goede docent is een sadist. O god, dit
komt natuurlijk weer in de schoolkrant. Zeg er wel bij dat
het maandagochtend was'. (Beste mensen, bij deze, het
was maandagochtend toen meneer Cock deze woorden
zei).

Meneer Stroo: 'Hoe komt het dat je
schoenmaat groter is dan je IQ?'

40 jaar onderwijs

Interview met Betteke van Pruissen
door Tanja Koning

75 jaar Werenfridus. 75 jaar onderwijs. Een periode waarin veel is veranderd. Niet alleen in het onderwijs, maar zeker ook in de maatschappij.

Het leek ons leuk om terug te kijken met een docent die onderdeel is geweest van deze veranderingen. Was vroeger alles beter? Of is de huidige tijd zo slecht nog niet?

Ik ging in gesprek met collega Betteke van Pruissen. Zij viert dit jaar haar 40-jarig jubileum in het onderwijs en mag bijna van haar welverdiende pensioen gaan genieten. Als nieuwkomer in het onderwijs was ik best nieuwsgiering naar haar verhaal. Wat maakt dat zij na 40 jaar nog altijd plezier heeft in het vak? En wat gaat ze na haar pensionering vooral niet missen?

Helemaal zoals dat past in het onderwijs, hebben we afgesproken in een tussenuur. Ik heb al heel snel geleerd dat in het onderwijs heel veel 'even tussendoor moet. Het is hollen of stil staan.

Betteke beaamt dat. "Als je op school bent, moet je er altijd voor de volle 100% zijn. Als je niet fit bent of als thuis niet alles lekker loopt, moet je dat helemaal weg kunnen zetten als je voor een klas met 30 leerlingen staat. Ik merk wel dat ik dat moeilijker vind worden naarmate ik ouder word. Toen ik als net afgestudeerde meid van 25 begon in het onderwijs, had ik energie te over. Maar dat had ik toen ook wel nodig hoor!" Ik vond het lesgeven in het begin echt vreselijk", roept ze lachend.

Start in het onderwijs

Eigenlijk wilde Betteke helemaal geen docent worden maar journalist. Zij begon daarom aan een studie Nederlands. Toen er na 3 jaar mogelijkheid kwam om een speciaal onderwijsprogramma te volgen, heeft Betteke daar gebruik van gemaakt. Hier ontdekte ze dat ze het onderwijs heel leuk vond. Omdat een baan in het onderwijs meer toekomstperspectief gaf dan de journalistiek, besloot Betteke de stap te maken. Dat gebeurde op 1 augustus 1984, toen ze als invallend docent Nederlands begon op het Han Fortmanncollege in Heerhugowaard.

“En dat vond ik dus helemaal niet zo leuk,” vertelt Betteke. “Ik was nog jong en vond het moeilijk om orde te houden en mijn programma op tijd af te krijgen. Ook kregen we de lesstof op een heel ingewikkelde manier aangeboden. Dat maakte me best onzeker.

Daarbij hadden we toen ook nog eens een conrector die je en public in de docentenkamer ter verantwoording riep als je bijvoorbeeld een leerling de les uit had gestuurd. Ik vond dat vreselijk”.

Toen Betteke na een paar maanden een andere baan aangeboden kreeg in het volwassenonderwijs, heeft ze die kans dan ook aangegrepen. Vooral ook omdat ze daar een vaste dienstbetrekking kon krijgen. “Er was toen totaal geen sprake van een lerarentekort en de zekerheid die me geboden werd, was heel fijn,” vertelt Betteke.

Toen en nu

Op mijn vraag wat er toen vooral anders was dan nu, antwoordt Betteke dat de digitalisering echt heel veel verandering teweeg heeft gebracht in het onderwijs. Enerzijds een achteruitgang, maar anderzijds ook zeker een zegen.

“Vroeger moest ik alles les na les steeds opnieuw op het krijtbord zetten,” vertelt Betteke. “Dat was echt gigantisch veel werk. Je moest verder als docent ook veel meer uit je hoofd weten dan nu. Nu kan je veel sneller even iets opzoeken of de informatie tijdens de les op het digibord presenteren. Dat vind ik echt een vooruitgang.”

Betteke stipt ook gelijk het nadeel aan van de digitalisering: “Er is zoveel meer afleiding voor kinderen dan 40 jaar geleden. Dat maakt het een stuk moeilijker om de aandacht van de kinderen vast te houden. En een boek lezen is er al helemaal niet meer bij voor veel leerlingen. Dat doet me als docent, maar ook als liefhebber van lezen, echt een beetje pijn.”

Als ik vraag of de kinderen zelf erg zijn veranderd in de afgelopen 40 jaar moet Betteke even nadenken. “De kinderen zijn denk ik niet echt heel veel anders dan 40 jaar geleden, maar ze hebben nu gewoon een heel ander leven dan toen. Waar ze vroeger na school misschien nog een uurtje gingen sporten om vervolgens aan hun huiswerk te gaan, lonken nu de social media en de games.

Bovendien hebben veel kinderen al vrij jong een bijbaantje dat veel tijd in beslag neemt. School is duidelijk niet meer hun eerste prioriteit. Voor de kinderen van 40 jaar geleden was dat anders. Het maken van huiswerk gebeurde toen nog gewoon,” besluit Betteke met een glimlach.

Ze vervolgt: “In zekere zin is het gedrag van kinderen hierdoor ook wel veranderd. Ze hebben een veel kortere spanningsboog en zijn snel afgeleid. De kinderen van nu zijn daarentegen wel veel meer wereldwijd en opener dan de kinderen die ik vroeger in de klas had. Maar ook wel wat brutaler. De meeste kinderen zijn nog steeds vooral heel lief hoor!” vult Betteke snel aan. “Er zitten natuurlijk ook altijd wat vervelendere exemplaren tussen. Maar dat is met volwassenen ook zo!”

Daar hebben we een mooi bruggetje! Wat vindt Betteke eigenlijk van de docenten in de huidige tijd? Zijn die in de loop der jaren nog erg veranderd?”

Betteke lacht. “Nu moet ik voorzichtig zijn! Maar zonder gekheid. Ik zie heel veel enthousiaste en bevlogen nieuwkomers in het onderwijs. Gelukkig! Dat heeft het onderwijs nodig. Wat ik wel zie, is dat docenten door het lerarentekort meer te kiezen hebben. Als iets niet bevalt, stap je tegenwoordig veel gemakkelijker over dan destijds het geval was. Je liet het toen wel uit je hoofd om ergens ‘nee’ tegen te zeggen en ging eigenlijk altijd over je grenzen heen.”

Na een kort stilte vult Betteke aan: “Al moet ik zeggen dat ik sommige jonge docenten nog steeds over hun grenzen zie gaan. Ik hoop dat ze op zichzelf passen en niet uitvallen”

Een uitstap naar het volwassenonderwijs en weer terug naar het middelbaar onderwijs

Betteke kwam al vrij snel in haar carrière in het volwassenonderwijs terecht. “Ik heb daar een mooie tijd gehad,” vertelt Betteke.

“Ik gaf les op allerlei niveaus en in allerlei vakken. Uiteindelijk ben ik er 9 jaar gebleven. Toen ik op een gegeven moment les gaf aan een klas met I6- en I7-jarige meiden, merkte ik dat ik het werken met jongeren toch wel een beetje miste.

Toen ben ik gestart op het Oscar Romero. Ik was ouder en meer ervaren. Ik had meer overwicht wat maakte dat ik het makkelijker vond om orde te houden in de klas vol pubers”.

Na 14 jaar op het Oscar Romero kwam Betteke op het Werenfridus terecht. Inmiddels werkt ze hier alweer 17 jaar. Een lange tijd waar Betteke vooral goede herinneringen aan heeft.

Betteke benoemt wat haar het meeste plezier heeft opgeleverd de afgelopen 17 jaar: “We hebben hier hele leuke, nette leerlingen en fijne collega’s. Verder is mijn werk heel gevarieerd, want ik geef les in alle zes de jaarlagen. Die afwisseling vind ik heel prettig. Natuurlijk zijn er ook dingen geweest die ik graag anders had gezien, maar over het algemeen kijk ik heel tevreden terug op mijn tijd op het Werenfridus.”

Nog altijd blij in het onderwijs

Over het antwoord op vraag of Betteke opnieuw het onderwijs in zou gaan als ze het nog eens over zou mogen doen, hoeft ze niet lang na te denken: “Zonder twijfel! Vooral de vrijheid van het vak en het werken met kinderen vind ik prachtig. Je kan een groot deel van je werk zelf invullen en in mijn geval kan ik mijn hobby (het lezen van boeken red.) gebruiken in mijn lessen, ideaal toch?”

Dan begint Betteke te lachen. “En ik vergeet natuurlijk de vele vakanties! Heerlijk is dat als je schoolgaande kinderen hebt.”

“Nadelen zijn er natuurlijk ook,” vervolgt Betteke. “Het is een zwaar beroep. Het werk is nooit klaar. Je bent thuis altijd nog met school bezig en je hebt nog je extra taken. Het is vaak hectisch en geen dag is hetzelfde. Maar dat maakt het juist ook wel weer mooi....”

Als ik vervolgens vraag wat Betteke nooit meer terug wil zien van 40 jaar geleden, is Betteke heel gedecideerd: “Dat vreselijke krijtbord!”

En wat dan juist wel? Betteke is ineens serieus. “Ik vind het zo jammer dat het leesgenot van kinderen helemaal lijkt te zijn verdwenen. Ik hoop echt dat dat weer terug komt. Kinderen lezen echt minder goed dan voorheen. Je ziet de taalontwikkeling achteruit gaan. Het zou de algemene ontwikkeling van kinderen bovendien ook echt goed doen als er meer wordt gelezen.

En dan met pensioen

Het zit er voor Betteke nu echt bijna op. Over een paar maanden gaat het digibord definitief uit en hoeft Betteke zich niet meer druk te maken over huiswerk dat wel of niet wordt gemaakt.

Of ze het gaat missen? “Zeker! Maar het is mooi geweest. Ik ga nog meer genieten van mijn hobby’s en mijn familie. Ik kijk er naar uit om mijn tijd zelf in te delen en samen met mijn man nog meer leuke dingen te gaan doen.

Ten slotte vraag ik Betteke of ze als oude rot in het vak nog een tip heeft voor alle docenten die nu aan begin van hun carrière staan. En is er ook nog iets dat ze van hen zou willen weten?

Een tip heeft Betteke zeker: “Bewaak je grenzen. Vat niet alles persoonlijk op en bedenk zo nu en dan dat het ‘maar werk’ is. Als dat je lukt, heb je het mooiste beroep van de wereld.

Een vraag heeft Betteke ook nog wel: “Waarom kiezen mensen er nog altijd voor om in het onderwijs in te gaan? Wat drijft ze?”

Met die vraag sluiten we af. Heel snel want het tussenuur is voorbij gevlogen. Snel weer door naar de volgende klas. Koffie drinken doen we thuis wel weer...

Betteke van Pruissen met haar vijf kleinkinderen

DownUnder heeft hun menu aangepast!

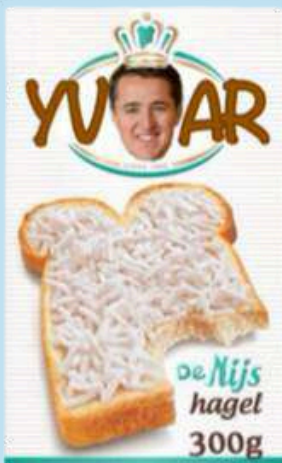

NIEUWE PANINI SMAAK!!

Panini met Brienesse Brie

TIJDELIJK BESCHIKBAAR

De Nijs hagel van Yvar,

**Overheerlijk op een
beschuit of wit brood!**

Carlos

Stap-voor-stap recept van meneer Brienesse's overheerlijke kippensoep voor acht personen, -2 uur en 25 minuten-

1) Snipper de ui. Maak de prei schoon en snijd in ringen. Schil de wortel en snijd in plakjes van $\frac{1}{2}$ cm. Kneus de peperkorrels in een vijzel of in een kommetje met de bolle kant van een lepel. Snijd de peterselie en selderij fijn.

2) Leg de kippenbouten in een grote soeppan. Voeg de groenten, gekneusde peperkorrels, tijm, $\frac{1}{2}$ van de peterselie, $\frac{1}{2}$ van de selderij, laurier en foelie toe. Schenk het water erbij en breng aan de kook. Zet het vuur laag en laat de bouillon 2 uur met de deksel op de pan zachtjes koken.

3) Neem de kippenbouten uit de pan en leg op een bord. Maak een schone theedoek vochtig, leg in een zeef en zeef de bouillon boven een andere pan. Verwijder het vel van de kippenbouten en pluk het kippenvlees met twee vorken van de bouten.

4) Verwarm de bouillon opnieuw en dep eventueel het teveel aan vet weg met keukenpapier. Voeg het kippenvlees toe en verkruimel de vermicelli boven de pan. Kook de vermicelli volgens de aanwijzingen op de verpakking gaar.

5) Roer de rest van de peterselie en selderij door de soep. Pers de helft van de citroen uit en breng de soep op smaak met 4 el citroensap, peper en zout.

2 middelgrote uien
2 preien
400 g winterpeen
2 fl zwarte peperkorrels
30 g verse peterselie
30 g verse selderij
4 kippenbouten
4 takjes verse tijm
2 gedroogde laurierblaadjes
2 stukjes gedroogde foelie
3 l koud kraanwater
100 g vermicelli
2 citroenen

Wat zijn uw hobby's?

Voetbal kijken, wandelen, sportschool, yoga, fietsen en de krant lezen.

Hoelang geeft u al les op het Werenfridus?

Ik geef al sinds 2008 les op Werenfridus, daarvoor heb ik op het Oostvaarderscollege in Almere gewerkt. Toen ben ik dichterbij Hoorn gaan werken op het Willem Blaeu en het Van Der Meij College in Alkmaar en nu werk ik hier.

Wat is het leukste wat u op het Werenfridus hebt meegemaakt?

Er zijn een heleboel leuke dingen gebeurd in de tijd dat ik hier werk, maar wat ik het grappigst vond was dat tijdens de examenstunt een aantal jaar geleden een aantal examenleerlingen een auto helemaal onder hadden geplakt met sticky notes.

Waarom heeft u ervoor gekozen om maatschappijleer te geven als docent?

Vanwege de studie die ik heb gedaan en ik werkte in het casino in Amsterdam en dat vond ik na enige tijd niet meer leuk. Daarom heb ik gekozen om docent te worden, het vak maatschappij was gemakkelijk uitgekozen, want maatschappij en geschiedenis waren op de middelbare ook al mijn favoriete vak.

**Examenfeest van Tessa
Köhler, 1994**

Generaties lang op school

Interview van Pascal de Haas met Hans Köhler, Tessa Köhler,
Floor Schipper

Het komt op Werenfridus vaak voor dat familieleden naar dezelfde school gaan. Denk maar aan broers en zussen die slechts een paar leerjaren van elkaar verwijderd zijn. Soms komt het ook wel voor dat broers en zussen in hetzelfde jaar examen doen, dat betekent dubbele spanning thuis. Ook gebeurt het weleens dat kinderen van het personeel naar het Werenfridus gaan. En gezien 75 jaar al best een lange tijd is, kan het ook nog voorkomen dat ouders van leerlingen ook nog hier op school hebben gezeten. Op die manier kan het Werenfridus helemaal aanvoelen als familie.

Voor Floor Schipper, die na de zomer aan haar examenjaar vwo begint, is het Werenfridus helemaal verboden aan haar familie. Haar moeder heeft hier op school gezeten als leerling en haar opa gaf hier eind twintigste eeuw les in scheikunde.

Deze drie-generatie-geschiedenis heeft geen invloed gehad op Floor om naar het Werenfridus te gaan. Haar opa, Hans Köhler, was docent scheikunde en in 2006 is hij gestopt met lesgeven. Ruim 26 jaar lang heeft hij voor de klas gestaan. Toen hij begon, was hij net klaar met zijn universitaire opleiding. Hij heeft daar promotieonderzoek gedaan en een tijdje les gegeven. Hans heeft geen lerarenopleiding afgerond, dat was toen nog niet per se nodig; 'Het leek mij wel wat, een leuk beroep, lange vakanties'. Na zijn opleiding kreeg hij een tijdelijke aanstelling in de wetenschap. Dat duurde vier jaar. Daarna ging hij verder nadenken over zijn toekomst. Er was een mogelijkheid in het bedrijfsleven, maar er was ook een vacature voor invaller op het Werenfridus. Hans solliciteerde op die functie en rolde op die manier het onderwijs in. Hij heeft eigenlijk nooit op een andere school gewerkt. Er was wel een mogelijkheid om vier jaar op de Nederlandse Antillen les te geven. Het plan was om daar heen te gaan en daarna zijn functie op het Werenfridus weer te bekleden. Dat bleef bij een plan, helaas. Hij werd wel aangenomen, maar zijn vrouw en hij zagen het niet helemaal zitten. 'Het klimaat is daar natuurlijk ideaal, maar het tempo daar is heel anders. De Arubaanse minister van onderwijs heeft mij destijds gebeld met de boodschap dat de keuze op mij was gevallen. Daar schrokken mijn vrouw en ik van'.

Volgens zijn dochter, Tessa Köhler, ging het lesgeven hem makkelijk af. Zij zat als leerling op het Werenfridus toen Hans docent scheikunde was. Hans stemt daarmee in: 'Het ging hartstikke prima, ik heb eigenlijk nooit ruzie gehad. Ik heb er weleens eentje uitgestuurd hoor, maar dat hoort erbij'. Tessa heeft ook les gehad van Hans. Ze heeft zelfs eindexamen gedaan met hem als docent. Volgens Tessa was Hans ook geen autoritaire docent. 'Het stond wel bekend als een autoritaire school, de meeste kinderen kwamen uit welgestelde gezinnen, ze waren goed opgevoed', vult Hans aan. Volgens Tessa klopt dat: 'Het was wel een andere tijd dan nu, maar de school stond zeker wel bekend als een strenge school'.

Hans kijkt op van het nieuwe gebouw van het Werenfridus. Het oude gebouw was een stuk ouder en had andere faciliteiten. 'Jullie hebben nu digiborden en laptops. Wij moesten het doen met stencilapparaten, waarmee we 's ochtends voor de lessen kopietjes moesten maken'. Ook Tessa benoemt een verschil tussen haar schooltijd en die van haar dochter Floor: 'Het zijn nu veel langere dagen, voor mijn gevoel. Ik hoor Floor soms over het achtste lesuur. Ik kan me niet herinneren dat ik zulke lange dagen had.'

Volgens zijn dochter, Tessa Köhler, ging het lesgeven hem makkelijk af. Zij zat als leerling op het Werenfridus toen Hans docent scheikunde was. Hans stemt daarmee in: 'Het ging hartstikke prima, ik heb eigenlijk nooit ruzie gehad. Ik heb er weleens eentje uitgestuurd hoor, maar dat hoort erbij'.

Docenten voetbalteam: Kees Overtoom, Niek Regnery, Hans Köhler, Ton Hendriksen, Kees Veken, Ed de Groot, Huub Zuiderduin, Marc Jeninga, Peter Smeets

Tessa heeft ook les gehad van Hans. Ze heeft zelfs eindexamen gedaan met hem als docent. Volgens Tessa was Hans ook geen autoritaire docent. 'Het stond wel bekend als een autoritaire school, de meeste kinderen kwamen uit welgestelde gezinnen, ze waren goed opgevoed', vult Hans aan. Volgens Tessa klopt dat: 'Het was wel een andere tijd dan nu, maar de school stond zeker wel bekend als een strenge school'.

Hans kijkt op van het nieuwe gebouw van het Werenfridus. Het oude gebouw was een stuk ouder en had andere faciliteiten. 'Jullie hebben nu digiborden en laptops. Wij moesten het doen met stencilapparaten, waarmee we 's ochtends voor de lessen kopietjes moesten maken'. Ook Tessa benoemt een verschil tussen haar schooltijd en die van haar dochter Floor: 'Het zijn nu veel langere dagen, voor mijn gevoel. Ik hoor Floor soms over het achtste lesuur. Ik kan me niet herinneren dat ik zulke lange dagen had.'

Hans is tijdens zijn loopbaan op het Werenfridus ook vaak op reis geweest: tweemaal in Londen, eenmaal in Rome, twee keer op skireis in Oostenrijk, een overlevingstocht in de Ardennen. 'Dat waren echt leuke dingen, dat bestond toen ook al. Dat kan ik me niet herinneren uit mijn begintijd hoor. Zo kort voor 2000 waren de eerste reisjes. Toen was er nog geen compensatie voor hoor, volgens mij moesten we het zelfs nog zelf betalen'. Hans ziet het als een onderbreking van het lesgeven: 'Je leert je leerlingen anders kennen. We waren in Rome op een gegeven moment drie meiden kwijt. Dat is wel weer goed gekomen hoor!' Haar dochter Tessa grapt: 'Je leert je collega's waarschijnlijk ook heel anders kennen. Die zie je ineens ondersteboven in de Ardennen hangen bij het abseilen'.

Hans spreekt nog enkele oud-collega's. Een van hen is Huub Zuiderduin, die na het schooljaar 2024/2025 met pensioen gaat. Hans vertelt: 'We hebben ook een tijdje een zaalvoetbalteam gehad, met onder anderen Huub, Gerard Hoogstraten, Ton van Weel, Peter Koedood, Ton Hendriksen. Elk jaar wordt er een reünietje georganiseerd door Huub. Afgelopen jaar konden wij er helaas niet bij zijn, vanwege onze vakantie in Thailand'.

**Tessa bij Hans op het Werenfridus
(toen ze zelf nog op de basisschool zat)**

Floor Schipper, Hans Köhler en Tessa Köhler

Hans is onder de indruk van de leerlingen die hij tijdens de middag van het interview op school tegenkwam. Hij gaf bij een groepje leerlingen aan dat hij op zoek was naar Huub Zuiderduin: 'De leerlingen wilden meteen helpen en liepen zelfs met mij mee. Dat is toch enorm vriendelijk!'

Tessa is eind twintigste eeuw op het Werenfridus gekomen als leerling. Zij vond het echt heel prima en heeft er geen negatieve herinnering aan. Vanuit Hans is er geen druk geweest om naar deze school te gaan als leerling. Hetzelfde geldt voor haar oudere zus: 'Het was ook wel makkelijk, dan konden we met onze vader meerijden naar school. En we kenden het ook al. Mijn vader kon me nu soms helpen met mijn scheikunde, maar dat had hij ook gedaan als ik op een andere school had gezeten'. Zij herinnert zich ook de klassenfeestjes, waar de mentor dan ook werd uitgenodigd. Maar ook de schoolfeesten en de skireizen staan in haar geheugen vast gespiekerd. Tijdens schoolfeesten op school mocht er toen nog gerookt worden in sommige ruimtes.

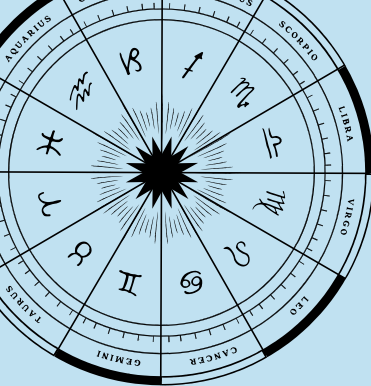
Ook werd er van tevoren alcohol verstopd op geheime plekken die dan op het feest ter plekke tevoorschijn gehaald konden worden. Tessa heeft ook weleens aan een goede-doelen-nacht meegedaan. Het goede doel van die nacht weten Hans en Tessa niet meer. Hans vertelt daarover: 'Er was toen een lesmarathon. Wij als docenten gaven in de nacht les. En de leerlingen? Zij moesten gewoon zitten en opletten!' Volgens Tessa zijn de buiten-de-les-momenten de echte leuke herinneringen aan haar middelbareschooltijd. Ze kreeg goed contact met haar oud Engels docente, met wie zij ook buiten school contact had. Zij is helaas overleden, Tessa zat toen niet meer op school. Dat blijft een emotionele herinnering.

Floor vormt de derde generatie op het Werenfridus: 'Ik heb ook de keuze gehad om te kiezen. Ik werd niet verplicht om hierheen te gaan. Het is wel heel leuk om te horen hoe mijn opa, vader, moeder en tante het hier hebben gehad. Die familie verhalen zijn echt bijzonder'. Tessa en Floor hebben ook nog van dezelfde docenten les gehad, zoals van Ton Hendriksen en Gretha de Vries. Onbewust spelen de verhalen van haar familie natuurlijk wel mee in haar schoolkeuze van een aantal jaar geleden: 'Vroeger had ik er ook wel dingen over gehoord.

Als je hier dan voor het eerst komt, is het leuk om te beseffen dat zij hier ook rond hebben gelopen. Het zou voor hen ook leuk zijn als ik het ook leuk vind'. Tessa vult aan: 'Op de basisschool zei je altijd al dat je naar Werenfridus wilde. Maar we hebben natuurlijk ook op andere scholen gekeken!'

Floor snapte wel dat het Werenfridus bekend staat en heeft gestaan als een "streng school": 'Vooral als je het vergelijkt met de andere scholen en de verhalen van anderen. Natuurlijk hebben wij ook alleen havo en vwo. We staan wel bekend als een nette school. En dat snap ik wel'.

Een week voor het interview hebben Floor en ik, de geschiedenisdocent van Floor, een keer samen gesport. Floor sport samen met haar ouders bij de sportschool van mijn huisgenoten. Door mijn huisgenoten en Floor werd ik verplicht om een keer mee te doen aan een training crossfit. Dat voelde toch een beetje vreemd aan, om te sporten met een leerling, en haar buiten school te zien. Toch is het niet uniek of 'modern'. Tessa en Hans hebben datzelfde contact met leerlingen en docenten gehad. Hans vertelt: 'Ik heb weleens een voetbalwedstrijd gespeeld tegen leerlingen uit 6 vwo. Ik was toen ongeveer 48 jaar en sportte met jongens van I8. De docent-leerling-relatie is geen probleem hoor, maar op een gegeven moment werd mijn eigen leeftijd de drempel. Je komt elkaar dan buiten school tegen en ziet elkaar maandag weer in de klas. Als dat goed gaat, is dat alleen maar een goed teken!' Het laat misschien wel zien dat we niet alleen bezig zijn met lessen volgen en lessen geven, maar vooral ook bezig zijn met elkaar.

HOROSCOPES

Geschreven door Romy van der Werff

Aries

Als een ram ben jij heel creatief; je kan jezelf snel kwijtraken in je eigen wereld. Ook ben je meeleven en ambitieus, maar tegelijk egoïstisch en ongeduldig. Je kan snel boos worden en even snel weer vergeven.

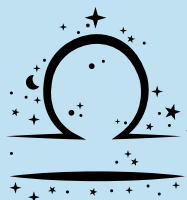
Verwacht de komende tijd een flinke botsing met een ram. Pas op dus op voor kinderboerderijen en tafels.

Cancer

Kreeften staan bekend om hun intense emoties en zorgzaamheid. Ze geven het meest om de band met hun familie en gezin thuis. Ze voelen zich het best in een ruimte met dierbaren. Hoewel ze soms overkomen als grappig, komt dit meestal aan hun intuïtie—ze weten hoe andere mensen zich voelen en passen zichzelf daaraan.

In de zomervakantie krijgt de zon je goed te pakken. Smeer je dus goed in en wordt niet zo rood als een kreeft.

Libra

Net als een echte weegschaal willen mensen die geboren zijn onder het sterrenbeeld weegschaal graag balans in hun leven. In relaties zijn weegschalen charmant en sociaal. Ze hechten waarde aan samenwerking en open communicatie.

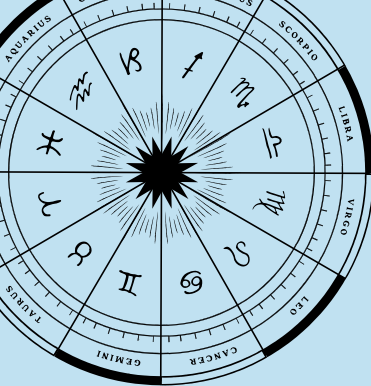
Til de komende tijd geen zware gewichten op, want de kans is groot dat deze op je tenen valt. Vergeet je boeken dus vooral, dan is je schooltas wat minder waar.

Capricorn

Een steenbok heeft eigenlijk één hele belangrijke kwaliteit; doorzettingsvermogen. Ze staan bekend om hun serieuze en verantwoordelijke karakter, waar ze later veel mee willen bereiken. Ze zijn betrouwbaar en tonen leiderschap in situaties waar dat nodig is.

Houd de komende tijd voor Google Maps in de hand als je een stuk gaat lopen. De kans is groot dat je namelijk verdwaalt en dat kan flink fout aflopen.

HOROSCOPES

Geschreven door Romy van der Werff

Taurus

Stieren kunnen als koppig worden gezien, maar dit komt voor in hun vastberadenheid om hun doelen te bereiken. Over het algemeen staan ze bekend als loyale en zorgzame partners, vrienden en familieleden.

Blijf vooral lekker plakken aan je vrienden, dat gaat vast lukken met dit warme, zweterige weer.

Leo

Als leeuw ben je elegant, zelfverzekerd en een geboren leider. Je hebt geen moeite om op te staan voor jezelf, doordat je weet dat je het argument toch wint. Met jouw persoonlijkheid ben je vastberaden om je doelen te bereiken met perfectie.

Kijk niet te veel in de spiegel. Die kan jouw elegantie niet altijd aan, waardoor de kans groot is dan er flinke barsten in komen.

Scorpio

Schorpioenen zijn bekend door hun passie, vastberadenheid en mysterieuze aard. Als schorpioen ben je intens en emotioneel. Meestal tegelijkertijd-intense emoties. Alhoewel ze soms heel lui kunnen zijn, hebben ze ook momenten waar ze heel vastberaden zijn om hun doelen te bereiken.

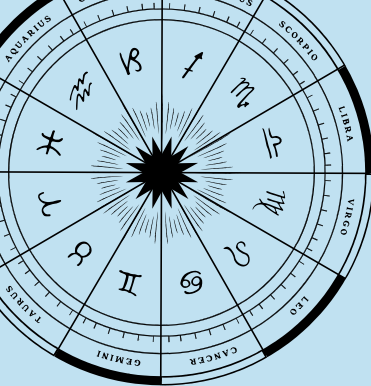
Laat soms de mensen om je heen ook los. Misschien ben je daar ook te lui voor, maar duik dan lekker je bed in. Zet een filmpje aan, pak wat popcorn. En geniet van je luilekkerdag.

Aquarius

De waterman wordt ook wel vertegenwoordigd door de waterdrager, wat symbool staat voor vooruitgang. Ze staan bekend om hun originaliteit en levendige geest. Watermannen streven naar vrijheid en gelijkheid. Ze hebben ook een unieke kijk op de wereld.

Zwemmen zal je niet lukken. Bij de eerstvolgende plons in het water zal je verdrinken, dus zorg ervoor dat er iemand in de buurt is.

HOROSCOPES

Geschreven door Romy van der Werff

Gemini

Tweelingen zijn een beetje 'two-faced', wat betekent dat ze twee persoonlijkheden hebben. Een daarvan is de charmante en vriendelijke kant met goede communicatie en de drang om nieuwe dingen te ontdekken, maar die andere kan is eigenlijk het tegenovergestelde - irritant, ruzies zoeken en het liefst binnen blijven op de bank om Netflix te kijken. Maar los van de twee persoonlijkheden die tweelingen hebben, schakelen ze ook snel van hobby's wat ze boeiende vrienden kunnen maken.

Virgo

Als een maagd ben jij heel erg nauwkeurig en kan je analytisch denken. Ze zien het leven als een mooie plek en hebben geen moeite met andere mensen meenemen in die gedachte. Maagden zijn ook echte perfectionisten; ze hebben oog voor detail en een sterk gevoel van verantwoordelijkheid. Ze hechten waarde aan eerlijkheid en open communiceren - geen sneaky geheimen.

Gefeliciteerd, je hebt hetzelfde sterrenbeeld als meneer De Haas. Doe er wat leuk mee. Je krijgt geen sticker.

Sagittarius

Het evenwicht tussen werk en privéleven is een van de beste kwaliteiten van een boogschutter. Ze houden van werk en daarom doen ze hun werk tot hun uiterste. Ze houden van flexibiliteit en zorgen ervoor dat ze hun werk goed doen. Boogschutters hebben dus een carrière nodig die hen voldoende vrijheid en enthousiasme biedt.

SCHIET DAN.

Pisces

Vissen zijn bekend om hun loyaliteit en creativiteit, maar ook om hun dromerige aard. Je bent als vis gevoelig en kan daarom ook snel geraakt worden door een onschuldig grapje. Je wil een goede verbinding met andere mensen die dezelfde mindset hebben als jij. Alhoewel vissen loyaal zijn, kan het snel ten koste gaan van henzelf; ze zijn klaar om zichzelf op te offeren voor anderen - zolang hun vrienden of familie maar blij zijn.

Je bent echt geweldig. Houd van jezelf.

De geschiedenis van informatica

Peter Harmsen

Voor informatica ben je snel klaar; 75 jaar geleden was er nog geen informatica, punt!

Klaar dus. Echter...

Anno 1949 stonden de eerste rudimentaire computers in kleine fabriekshallen en de Enigma was voor velen inderdaad een raadsel. Een telefoonaansluiting was verre van zelfsprekend en het telefoonnummer van RK Lyceum Werenfridus bestond misschien nog wel uit drie cijfers. Een groot misverstand is meteen te duiden want informatica is van alle tijden. Informatica is immers de wetenschap die zich bezighoudt met verwerken van gegevens tot bruikbare informatie en kan dus prima zonder computers. Vanuit onze gymnasiaal perspectief weten we dat de Romeinen al aan dataverzameling deden en voorbeeldig in staat bleken om uit die gegevens bruikbare informatie te destilleren; Jozef en Maria op weg voor die informatieverstrekking.

De eerste leerlingen van Werenfridus werden al geschoold in de informatica. Het huiswerk, de gegevens, werden opgeslagen in hun persoonlijke cloud, de agenda, zodat er een mooie gegevensverwerking kon plaatsvinden. Welk huiswerk heb ik voor welke dag en vanuit een zweem van nostalgie weet ik nog dat het ook echt als huiswerk werd beschouwd.

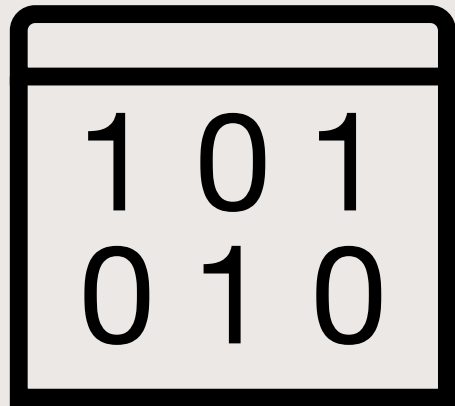
Informatica was in de beeldvorming lange tijd synoniem met programmeren, Basic was voor vele leerlingen de eerste toegang tot het programmeer labyrint. Het terugkijken op het vak informatica is altijd snel succesvol want 5 jaar geleden lijkt al wel bijna een millennium terug. A propos millennium; de beruchte millenniumbug leverde voor een aantal Werenfridianen een mooie bijverdienste op door ellenlange COBOL-code bij Ahold te checken op de geniepige tweecijferige datumcode.

Gelukkig evolueerde informatica zich tot meer dan Basic, Pascal of Java. Het internet ontsloot ook Werenfridus en in de eerste digitale geletterdheid verkenningen was er een groep, vooral jongens, die vooral geïnteresseerd waren in websites waar men blijkbaar geen geld had voor bedekkende kleding.

Thuis digitale verwerking doen voor school was nog ondenkbaar: naar internet betekende piepende modems en brandende portemonnees in de ouderlijke achterzak. Pas vanaf 2002 was een breedband internetverbinding een burgerlijk verschijnsel.

Informatica heeft zich als vak een mooie positie opgeëist; terecht want door de enorme breedte van het curriculum komen veel aspecten van de informaticawereld waarin wij leven aan de orde. Het hele spectrum van bits tot gebruikerservaringen, apps en websites en dus van botte techniek tot psychologie en/of kunst.

Onderwijs heeft als inzet om een generatie te vormen zodat ze succesvol in de maatschappij kunnen functioneren. Een wereld vol met informatica. Een wereld waarin programmeren bijna hetzelfde is als algoritmes maken die de AI ondersteunen. Hoe dat zich gaat ontwikkelen is zelfs voor Chat GPT (nog) niet te beantwoorden en dat is met een informaticabril op ook logisch: informatica staat in dienst van mensen en is voor mensen. Hetgeen voor Werenfridianen met informatica een geruststellende gedachte is omdat ze de (on)mogelijkheden van informatica kennen.

Advertisements sponsored by Martijn Swerissen

Leraren uitspraken

Amy Steur

Tussen 2011-2017 schreef Amy Steur beruchte en beroemde uitspraken van docenten en leerlingen op in haar agenda's. Nu, 7 jaar nadat zij haar diploma haalde, is het een mooi moment om deze uitspraken te publiceren.

“

Meneer Zuiker
(aardrijkskunde)
tegen een leerling:
'Zijn je ouders nog
een beetje blij met
je?'

”

“

Mevrouw Vels: 'Dat is
echt een kans van één op
... ja ... weet ik veel. Heel
klein'.

”

“

Meneer Zuiker
tegen leerling:
'Geef je telefoon
maar aan papa
Fred'.

”

“

**Mevrouw Van der
Tuin:** 'Chapsnat'.
(Doelt op Snapchat)

”

“

**Leerling tegen
meneer Zuiker:**
'Leuke trui meneer'.
Meneer Zuiker: 'Ach
kind, schei toch uit'.

”

“

Meneer Stroo (Engels): 'Are you from
Volendam?'. Leerling antwoordt: 'Yes'.
Meneer Stroo: 'I wouldn't say that out loud
if I were you'.

”

“

**Mevrouw
Verhulsdonck**
(drama): 'Ik heb
gisteren iets raars
gedaan met mijn
middelvinger'

”

“

Meneer Hoogstraten
(geschiedenis): 'Zijn we compleet?'.
Leerling antwoordt: 'Als u er bent,
zijn we altijd compleet'.

”

“

Mevrouw De Vries (Frans): 'Ik was verliefd op
mijn docent'. Leerling antwoordt: 'Ow, u ook?!'

”

De geschiedenis van Werenfridus

Gerard Hoogstraten

Toen ik in 1999 ging werken aan het Werenfridus, al snel leerde ik dat het “op de Werenfridus” moest zijn, was de geschiedenissectie een mannenzaak. De laatste vrouw was vertrokken en ik had haar verdrongen. Hans Bottemanne, Jos Wiebring, Wouter Bekkering, Jaap Annaert werden mijn sectiegenoten. De Mavo hoorde er ook nog bij en het was een feest om er geschiedenis en ook maatschappijleer te geven. Ik had 14 jaar ervaring op de Majella Mavo in de grote stad Utrecht. Meteen maar eindexamenklassen havo en vwo aangezien ik de titel doctorandus had. Veel extra activiteiten gedaan, vooral met Jaap. Topper was het Lagerhuis, waar direct de halve finale gehaald werd en zelfs een uitzending bij de Vara op Nederland 1. Waarschijnlijk was het mijn voetbalmentaliteit, want ik was tevens jeugdtrainer bij Always Forward, maar ik moet toegeven dat ik te fanatiek was.

De schoolkrant, omgetoverd in de Harry, werd heropgericht. Een paar keer vond onze rector het te ver gaan, maar ik wist van de duivel geen kwaad. Een keer zag je een plassende collega in een reportage over bierproeverij en een ouder had geklaagd. Daarnaast hebben het Europees Parlement en uitwisselingen naar Slovenië, Turkije, Bulgarije en reizen naar Barcelona op het programma gestaan. Maar het

grootste plezier was toch het organiseren van wat eens het Grand Gala Classique was en later omgedoopt tot The Music Night. Maar liefst 24 keer heb ik hieraan deelgenomen. De opzet was dat iedereen die durfde mee mocht doen, ongeacht je niveau. Dit werd helaas niet door iedereen begrepen.

Je merkt het al, de focus lag niet alleen bij het vak... maar ook bij het vak geschiedenis kon ik fanatiek zijn. Hoge gemiddeldes, superscorende leerlingen met een 9, heerlijk. Niet alle leerlingen hielden van het vak. De uitdrukking dat ‘toch alles alweer voorbij was’, hebben we vaak moeten horen. Maar de meerderheid probeerde je toch te prikkelen met indrukwekkende (een beetje overdreven) verhalen, een beetje humor en liefde voor de leerling. Het mentoraat was erg belangrijk. Het Tweetalig Onderwijs, TTO, was ook een belangrijke periode. 3x examen doen, net zo spannend als vroeger. Classroom English, Cambridge Advanced en Proficiency. Het vak opzetten, beloning was wel dat je dan de beste leerlingen kreeg en veel trips naar Engeland maakte. Ook enkele bezoeken aan scholen staan me nog goed bij.

Prachtige anekdotes, zoals een leerlinge die het over "Het I2-jarig Verband" had. "De Vroedschap is iemand die helpt bij de bevruchting". Het AZ-teken (met logo) in plaats van Azteken. Sarajevo dat niet van het schot bekend was, maar van de Olympische Winterspelen. De Eerste Wereldoorlog in de Middeleeuwen gedateerd, er stond toch I4-I8? De onvergetelijke "Rodelaar" in de Romeinse Tijd. Radboud die aan de doping bleek. En niet te vergeten het Leenstelsel uit de Middeleeuwen was een subsidie voor studenten.

De praktische opdrachten, De profielwerkstukken, Het vaksectievoorzitterschap, alle stagiaires die je begeleidde, in mij hele carrière zo'n 60... Mijn 3 kinderen heb ik lesgegeven. Hidde zei: 'als je nog 1 keer voor de klas gaat zingen, verlaat ik het lokaal' Bij de Internationale verliet hij het klaslokaal. Luuk lag achter in de klas en noemde me gewoon Gerard en Emma kletste (te veel) gezellig met haar vriendinnen en keek dan heel onschuldig, maar centraal stond altijd de leerling. Eén keer was er zelfs de beloning (stuk Hema-taart) van de conrector vanwege het hoogste gemiddelde cijfer van de gehele school.

"Grootste plezier was het organiseren van The Music Night"

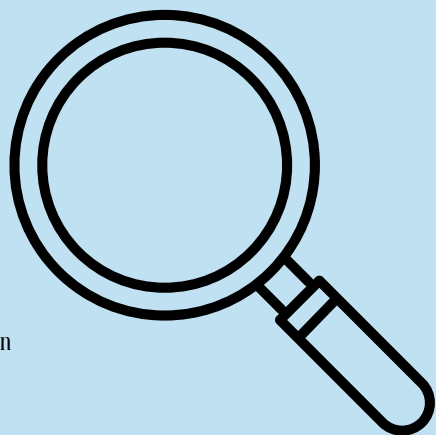
Simon, Hans en Edwin en Jan Koper kwamen erbij. De dames sloten aan: Mirjam Plemper, Manon Meijer en later Lisa. De sfeer bleef prima en vooral de vrijheid en zelfstandigheid. Hans, Jos en Wouter gingen, ook Jaap uiteindelijk, Edwin vertrok en Pascal, Rebecca en Yvar kwamen erbij in het jaar dat ik vertrok. Het afscheid met de meezinger via een "brief" (The Letter van Joe Cocker) "Weg van het Werenfridus" ligt alweer een tijdje achter ons.

Tot ziens op 29 juni op de Werenfridus bij het 75-jarig bestaan, Gerard Hoogstraten

Gerard en zijn vwo 5 klas tijdens zijn allerlaatste les in 2021

Economische woordzoeker

Kruis de woorden weg, met de overgebleven letters kan je een mooie en leerzame zin maken. Het antwoord vind je op de laatste pagina.

i	n	v	r	x	e	s	t	e	k	o	o	p	k	r	a	c	h	t	r	e	n	i
l	e	s	l	e	t	s	s	g	n	i	k	k	e	d	l	a	a	t	i	p	a	k
e	n	j	e	d	f	o	p	l	e	t	n	e	m	u	s	n	o	c	i	d	i	n
v	g	i	s	n	e	j	e	n	o	v	e	r	d	r	a	c	h	t	v	o	r	m
e	v	a	e	i	n	d	i	r	u	w	e	l	v	a	a	r	t	s	v	a	s	t
n	i	n	l	s	e	i	o	c	i	s	i	r	v	e	r	z	e	k	e	r	e	n
s	e	n	o	j	s	e	v	e	x	b	e	d	r	i	j	f	r	d	e	t	d	i
l	c	j	l	i	p	h	i	n	t	e	r	t	e	m	p	o	r	e	e	l	i	d
o	r	p	o	r	a	r	.	g	n	i	d	r	a	a	w	t	n	o	d	l	e	g
o	e	e	o	p	r	e	n	d	e	m	e	n	t	b	i	j	w	e	r	e	h	e
p	d	n	n	e	v	n	f	r	i	d	u	i	s	l	e	g	g	e	s	t	n	
d	i	s	h	e	n	o	w	e	n	e	r	e	t	s	e	v	n	i	a	l	o	l
u	t	i	e	t	i	r	a	d	i	l	o	s	v	i	j	j	f	e	n	e	o	z
u	e	o	f	n	e	v	h	y	p	o	t	h	e	c	a	i	r	e	n	t	r	n
r	u	e	f	f	e	w	e	g	i	n	g	s	f	a	c	t	o	r	e	n	s	g
z	r	n	i	m	t	i	g	j	a	a	r	d	e	e	c	o	n	p	o	g	m	r
a	e	m	n	u	i	s	c	h	w	a	a	r	d	e	v	a	s	t	e	a	o	u
a	n	b	g	s	a	s	i	s	v	o	o	r	e	e	n	h	e	e	l	l	o	e
m	m	o	o	n	d	e	r	n	e	m	e	r	s	r	i	s	i	c	o	s	r	t
h	o	i	v	o	o	r	r	a	a	d	g	r	o	o	t	h	e	i	d	m	t	i
e	e	t	o	c	o	n	s	u	m	e	r	e	n	e	l	i	u	r	e	o	s	b
i	k	o	g	n	i	v	j	i	r	h	c	s	f	a	i	n	f	l	a	t	i	e
d	t	r	o	k	e	t	m	s	t	l	s	t	a	a	t	s	s	c	h	u	l	d

Afschrijving

Bedrijf

Consumentenprijsindex

Consument

Consumenten

Crediteuren

Debiteuren

Duurzaamheid

Geldontwaarding

Hypothecair

Inflatie

Intertemporeel

Investeren

Kapitaaldekkingstelsel

Levensloop

Koopkracht

Lenen

Ondernemersrisico

Loonheffing

Omslagstelsel

Pensioen

Overdracht

Overheid

Risico

Prijsindexcijfer

Rendement

Sparen

Ruilen

Solidariteit

Tekort

Staatsschuld

Stroomgrootheid

Waardevast

Verzekeren

Voorraadgrootheid

Wegingsfactoren

Welvaartsvast

Afscheid nemen bestaat niet!

Pascal de Haas

Het klinkt heel raar, maar op 7 oktober 2016 namen wij afscheid van 'ons' Werenfridus. Met 'wij', bedoel ik mijn vriendengroep en ik. Wij zaten op dat moment in ons examenjaar, althans, de meesten van ons. In 2011 kwamen we als brugklassers op het grote Werenfridus. Ik had zelf een bewuste keuze gemaakt voor het Werenfridus, het gebouw sprak mij aan en ik wilde heel graag tweetalig vwo doen. Helaas kwam daar na drie jaar een einde aan. Ik voldeed niet aan de eisen. Dat zorgde ervoor dat ik in 4 vwo in een nieuwe groep kwam, voornamelijk met klasgenoten die al drie jaar lang het Nederlandstalige traject hadden gevolgd.

7 oktober was helemaal niet het einde van het schooljaar. Maar toch namen wij afscheid. Na de herfstvakantie, die de dag erna begon, zouden wij namelijk naar school gaan in het oude belastinggebouw, tegenover het gemeentehuis van Hoorn. Als groep gingen we daar echt met tegenzin heen. We moesten namelijk nog maar 7 maanden naar het Werenfridus, kon dat echt niet meer in dit oude fijne gebouw?

Na mijn zes jaar vwo, begon ik aan mijn opleiding culturele antropologie en ontwikkelingssociologie. Tijdens mijn tweede jaar deed ik een onderzoek naar de relatie die studenten hebben met het gebouw van de Roeterseilandcampus. Volgens de theorie bepaalt een locatie namelijk grotendeels de motivatie van studenten om te gaan studeren. Dat bleek ook uit ons onderzoek: het gebouw bevatte weinig studieplekken of gezellige hotspots. Daarnaast vonden veel studenten het gebouw te wit, kaal en hoekig. Studenten volgden liever colleges op een van de oudere locaties: zoals de Oudemanhuispoort, die gelegen is in de binnenstad.

De relatie die wij als 6-vwo leerlingen hadden met ons schoolgebouw was dus te verklaren, begreep ik toen: het ging om een 'sense of belonging'. Het gebouw zorgt voor een thuisgevoel, voornamelijk omdat je er gewend bent. Tijdens mijn middelbare schooltijd leerde ik mijzelf goed kennen, wat gepaard ging met heel wat emoties. In bijna elke hoek van het gebouw had ik een herinnering. Dat we niet meer terugkeerden naar dat gebouw zorgde ook voor een klein verlies van deze herinneringen en emoties.

Op 7 oktober namen wij ook echt afscheid. De vrienden in mijn vriendengroep volgden bijna allemaal nog het tweetalige onderwijs. Daarnaast hadden we clusters in de bovenbouw. Daardoor waren de twintig vrienden verdeeld over verschillende lessen en andere docenten. Tijdens het zesde uur had ik bijvoorbeeld les Nederlands, bij mevrouw Berkhout. Het einde van onze laatste lesdag in het oude gebouw naderde.

Plots stuurde Frederieke Heddies een appje in 'Koele Kutjes', de groepsapp van de vrienden. Het berichtje luidde: 'Ik heb een camera mee, zullen we nog wat foto's maken?'. In 2016 mocht je je telefoon wel bij je houden in de les. Het was alleen niet de bedoeling dat je de hele tijd op je telefoon zat. Binnen enkele minuten stonden we met een groepje in de aula, weggesneakt uit onze les. Het was dus duidelijk dat we allemaal zeker op onze telefoon hadden gekeken. Op allerlei locaties werd een professionele fotoshoot gehouden. Het leverde de meeste memorabele kiekjes op van deze 'laatste schooldag'. Sommigen zijn zelfs het dak op geklommen. Dat kon via een raam dat open kon in de voormalige I.20-gang. Een auto werd op het schoolplein geparkeerd, op de locatie waar het huis van Harry heeft gestaan. De leerlingen die lessen volgden in de bevo-lokalen, de I.0I-gang en de 2.0I-gang konden meegenieten van onze fotoshoot. Op het binnenplein werden ook nog enkele foto's gemaakt. Mevrouw Berkhout kon vanuit haar les in lokaal I.30 onze vriendengroep spotten en zwaaide vrolijk naar ons. Bedankt daarvoor.

Een dag later plaatste ik een van de foto's op mijn Instagramaccount. Daaronder schreef ik de volgende tekst: 'Onze laatste lesdag in onze eigen echte school is na vijf jaar echt voorbij. Als er geen feestje was, zorgden we er zelf wel voor! Dag, leuke herinneringen, gelukkig hebben we alle foto's nog!'. Ook nu nog, ben ik blij met de foto's die we van onder andere deze leuke dag hebben.

Je tijd op de middelbare school is een bijzondere tijd. Zelf heb ik mij enorm thuis gevoeld tijdens deze zes jaar als leerling. Dat kwam niet alleen door het gebouw, voornamelijk door de mensen die daar elke dag te vinden waren. Dat heeft mijn keuze in 2022 bepaald om terug te keren naar het Werenfridus. Ditmaal als stagiair bij de sectie geschiedenis. 7 oktober 2016 was dus niet het echte afscheid van het Werenfridus. 14 juli 2017, de dag van mijn diploma-uitreiking ook niet. De echte datum van mijn afscheid? Dat weet ik nog niet. Tot die tijd ga ik me hier nog lekker thuis voelen en ga ik vooral proberen om de leerlingen zich ook lekker thuis te laten voelen.

Auf Wiedersehen!

BACK TO SCHOOL

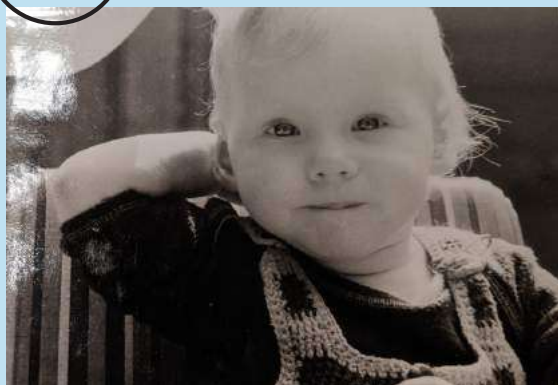

Wie ben ik?

Raad de foto's van de docenten.

Tip: ze zijn nog op school.

Antwoorden achterin!

Kiezen uit: Gertjan Struik, Arnica Gortzak, Jan, Pieter Krijger, Herman Halfmouw, Ingrid Vlaar

Tale of two schools

Written by Melina Debortoli

As Werenfridus in Hoorn celebrates its 75th anniversary, it's a good moment to reflect on the privileges we enjoy and appreciate the strides this school has made over the decades.

Ten years ago I graduated from a public high school in Buenos Aires. To give you a bit of context, this school, ENSPA in Avellaneda, is where my grandparents met and fell in love. That institution celebrates in 2024 its 105th anniversary. Under one same building, I sat for my primary and secondary education. At night, the building becomes the ground for teacher training college.

We learn English from the age of 6 and secondary education is mandatory up to the age of 18. Forget about vmbo/havo/vwo, we were all mixed up, except for languages, where there would be a differentiation in level. The tricky thing might be getting to university, because that will mostly depend upon a student's discipline and usually passing a strict entrance exam.

A glimpse at ENSPA

ENSPA in Avellaneda, while a respectable institution with dedicated staff and a rich history, faces challenges that are common in many educational settings worldwide. Resources are often limited, and infrastructure is nowhere advanced.

On a regular day, you would sit in the same classroom all morning. Teachers were the ones to be constantly moving around. We didn't have lockers. We had laptops, but the slowest Wifi. If you came to your classroom and there were not enough chairs or desks, you would go on a fun round with your classmates in search of one. We were lucky if we had a tutor (mentor). The ones filling this role were mostly our closest teachers or the concierge, even.

Teachers were passionate, but overworked. They usually work at many different schools. My last year of high school was a complete waste of time: teachers would not show up, I had free periods all the time, meanwhile I was just using this time to prepare myself for university, and earning a buck or two doing bijles. Despite these hurdles, the spirit of resilience and dedication among - some -students and teachers at ENSPA was commendable.

Werenfridus: A Beacon of Modern Education

Werenfridus stands as a beacon of educational excellence in Hoorn. Over the past 75 years, it has evolved into a state-of-the-art institution, equipped with cutting-edge technology and facilities that promote a comfortable learning environment. The school boasts well-equipped science labs, a comprehensive library with digital resources, and interactive smart classrooms that enhance the learning experience.

One of the key differences between the two schools is the level of technological integration. At Werenfridus, students have access to Ipads, high-speed internet, and advanced software that supports both in-class and remote learning. In contrast, ENSPA's technological resources are more modest, often relying on shared computer labs and less comprehensive digital access.

Extracurricular Opportunities

Werenfridus offers so many extracurricular activities ranging from sports to music and arts programs. These activities are supported by excellent facilities, including a modern gym, art and music rooms. ENSPA, while encouraging extracurricular involvement, faces limitations due to fewer resources and facilities.

Teacher Professional Development

Werenfridus invests significantly in the professional development of its teachers, providing regular training and opportunities for further education to ensure they are equipped with the latest pedagogical skills. I can speak from my own experience, having worked here for a year and a half, that the docent coaches have been a blessing in making sure I have a smooth ride, guiding me and advising me in every step. While ENSPA's teachers are

equally dedicated, they may not have the same level of access to continuous professional development due to financial and logistical constraints.

Community and Globalization.

One of the greatest strengths of Werenfridus is its strong community and global outlook. The school regularly engages in international exchange programs, partnerships with schools worldwide, and global projects that broaden students' horizons. ENSPA, though fostering a strong local community spirit, has fewer opportunities for such global interactions.

Conclusion: A Celebration of Progress

As we celebrate the 75th anniversary of Werenfridus, it is important to acknowledge how far we have come and to appreciate the resources and opportunities available to us. While ENSPA in Avellaneda does remarkable work within its context, our comparison underscores the privileges we enjoy at Werenfridus. This milestone is not just a celebration of the past but a commitment to continue advancing and ensuring that future generations benefit from an ever-improving educational environment.

Let us take this occasion to express our gratitude, renew our commitment to excellence, and extend a hand of solidarity to schools like ENSPA, celebrating the universal spirit of education that unites us all.

Your Argentinian teacher,

Melina Debortoli

Tijdvak 11: De tijd van moeten en willen (vanaf 1948)

De sectie geschiedenis kijkt terug op 75 jaar Werenfridus, dat doen zij door de meest belangrijke ontwikkelingen samen te vatten in kenmerkende aspecten en de meest bijzondere weetjes.

Kenmerkende aspecten:

- 50. De crisis van het Werenfriduskapitalisme.
- 51. De voortdurende kritiek van achter de plantenbak op de flexibilisering van het rooster en het toenemende eigenaarschap van de leerlingen.
- 52. De opkomst en neergang van de digitalisering van het onderwijs: iPad, mobiele telefoon en digibord.
- 53. De overzeese expansie van Werenfridus: Egmond, Texel, Balk, Hamburg, Londen, Trier, Berlijn, Parijs, Praag, Rome, Andalusië, New York.
- 54. Het streven van de rector naar een professionele organisatie.
- 55. Rationeel pessimisme en doemdenken dat wordt toegepast op alle terreinen van de school: rooster, jaarplanning, onderwijsvernieuwingen en financiën.
- 56. Het conflict in de onderwijswereld over de vraag of de summatieve dan wel de formatieve macht het primaat behoort te hebben.
- 57. De afkalving als een erosief proces van parate kennis en van een studie-/onderzoekshouding bij de gemiddelde leerling ten gevolge van toenemende desinteresse in algemene ontwikkeling.

Wist je dat...

- ... de botresten van Amelia Earhart in 2018 zijn gevonden in de aula van Werenfridus?
- ... Werenfridus in 2021 graag het Eurovisie Songfestival wilde organiseren maar het gebouw niet voldeed aan de eisen voor ventilatie?
- ... Bitcoin is uitgevonden tijdens een informaticalessen van Peter Harmsen?
 - ... de Rolling Stones in 1962 zijn ontdekt op een schoolfeest van Werenfridus?
- ... de bel op Werenfridus nooit op de juiste tijd zal gaan vanwege een mysterieuze glitch in het magnetische veld rondom het schoolgebouw?
- ... Werenfridus in 1987 een aantal maanden moest sluiten omdat er een sweatshop was aangetroffen in één van de bevo-lokalen?
- ... er in 2020 een nieuwe levensvorm is ontdekt in de vlek in het tapijt in lokaal I9?
- ... Geert Kikkert zo'n enorme metaalfan is dat het percentage ijzer in zijn bloed 20% hoger is dan bij de gemiddelde mens?
- ... de roboticaclub van Werenfridus heeft meegewerkt aan het NASA-project van de Mars Exploration Rover?
- ... Melcher Weesie zijn eigen e-currency heeft ontwikkeld (als concurrent van Bitcoin) genaamd Decepticoïn?
- ... de vakgroep Duits in de periode 1979-2022 een zogenaamd "Peterquotum" hanteerde, waarbij er altijd minimaal één Peter in de vakgroep moest werken? (Subtijdvak II.5: Die Zeit von Peter und Grammatikunterricht)

De eerste chaotische schooldag van Cato

HAPPY
FIRST
DAY

Een verhaal van Alexia Cucu, HV1X

Hallo, ik ben Cato en in dit verhaaltje gaan jullie mee in mijn eerste chaotische dag van de middelbare school. Veel leesplezier en maak je klaar voor wat pech...

22:39

Het is de avond voor de eerste schooldag. 'Even kijken wat ik nog mis... ik heb mijn etui, mijn schriften, Nederlands boek en... hé waar is mijn biologieboek?' Toen ik omkeek zag ik mijn hamster Snellie aan mijn biologieboek knabbelen. Dit was nog maar het begin van al de ellende. 'Cato, het is al tien uur en je slaapt nog steeds niet. Als je wilt dat morgen de beste dag ooit wordt, moet je wel gaan slapen!', riep mijn moeder vanuit de woonkamer en ze klonk niet erg blij. Ik wou haar niet teleurstellen want ze wilde alleen het beste voor mij, dus ik ging in bed liggen.

07:19

De bij is nog steeds niet uit mijn oor gevlogen. 'Oké oké, ik sta al op!' Als ik op de wekker kijk schrik ik heel erg. 'O nee!' Ik spring uit mijn bed en ren naar beneden, mijn vader staat daar en maakt een ei: 'Goedemorgen! Ga maar aan tafel zitten'. Ik doe wat hij zegt en wacht op het eitje. Twee minuten voelen als twee uur. Ik wacht. Ik wacht. Ik wacht. Nadat ik heb gegeten ren ik zo snel mogelijk naar boven, maar als ik boven ben stort ik op het bed: 'Oef'. Tja ik ben niet een topsporter dus dertig treden zijn niet zo makkelijk voor mij. Ik trek snel een korte broek uit de kast en een t-shirt waarop staat "SHINE!" Ik heb geen tijd om nog iets anders te vinden dus ik trek het aan.

23:39

Het is een uur later en ik slaap nog steeds niet. Ik staar naar de muur en denk aan morgen, ik heb er zo veel zin in! Maar eindelijk na twee uur naar de muur staren en praten tegen mijn knuffels, val ik in slaap.

06:30

Ik word wakker met het ergste geluid ooit. Kan je het raden? Ja, de wekker. Het klinkt alsof er een bij in mijn oor vast zit en nooit meer wil weggaan. Ik blijf nog vijf minuutjes liggen... Tenminste dat dacht ik.

07:55

Ik ben eindelijk klaar en pak mijn jas uit de kapstok en ren naar buiten om mijn fiets te halen. 'Doe!', zeg ik snel tegen mijn moeder en mijn vader die trots naar me zitten te kijken bij de achterdeur. Ze kijken naar me alsof ik een gouden medaille heb gewonnen bij het WK sprinten. Ik zie de tranen over mijn moeders wangen heen rollen als bowlingballen over de bowlingbaan. Ik kan het gewoon niet aanzien en ren naar haar toe en geef haar een knuffel. Daarna geef ik mijn vader ook een stevige knuffel. 'Veel plezier, maak er een onvergetelijke dag van'. Het wordt zeker onvergetelijk.

07:57

Ik heb afgesproken met een meisje uit mijn klas die dichtbij woont om samen naar school te fietsen. We hebben afgesproken om 08:00 bij een kruispunt te zijn en ik heb nog maar drie minuten. Ik stel me voor dat ik een wielrenster ben en dat ik drie minuten de tijd heb om naar de finish te racen. Maar als de stoplichten niet meewerken, lukt dat niet.

08:02

Als ik daar eindelijk aankom, staat Elani daar al. Het is een meisje met blond haar en blauwe ogen, ze is niet groot maar ook niet klein. Ze doet me denken aan een personage uit een boek. Oh ja, ze lijkt op Annika van Pippi Langkous. 'Gaat het wel? Het lijkt alsof je ketchup heb gebruikt in plaats van zonnebrandcrème', zegt ze. Ik schaam me en ik voel dat ik nóg roder wordt. 'Laten we gaan, we willen niet te laat komen!', zeg ik snel en ik ben blij dat ze niet doorgaat met vragen waarom ik zo rood was.

08:25

We zijn eindelijk op school aangekomen en ik ben doodmoe. Het liefst wil ik slapen. Maar ja, ik wil niet te laat komen dus ik zoek een plekje in de fietsenstalling, zet mijn fiets neer en ren naar binnen. Ik had mijn fiets niet op slot gedaan, dat wist ik nog niet. Als we binnen zijn hebben we geen tijd om even rond te kijken, we rennen naar lokaal I7I.

08:28

‘Hallo kinderen! Ik ben mevrouw Staartlingen en ik ben jullie mentor voor dit jaar!’ Wat een grappige naam, Staartlingen. ‘Dit zijn jullie juniormentoren: Kai, Feline, Stella en Joya’. Die namen begrijp ik wel maar Staartlingen? Ik ben benieuwd wat haar voornaam is! ‘Mevrouw, wat is uw voornaam?’, vraagt Ben, een jongen uit de klas. Alsof hij mijn gedachten kon lezen! ‘Daar hebben we het niet over, het is ALTIJD MEVROUW STAARTLINGEN.’ Oke... Maar we kregen toch haar voornaam te weten. Ze moest inloggen op het bord en daar stond haar voornaam... Het was niet echt beter dan Staartlingen. Haar voornaam was Stonnie. Stonnie Staartlingen. Maar dat was niet haar volledige naam, ze had er maar liefst tien! Maak je klaar: Stonnie Brenna Maxime Celia Kaia Eleonore Cécile Frédérique Zofia Staartlingen. Stel je voor dat als ze een toets had op school dat ze al die namen moest opschrijven! Dat vergeet je toch? Waarschijnlijk stond ook op haar paspoort: Stonnie Brenna Maxime Celia Kaia Eleonore Cécile Frédérique Zofia Staartlingen. Of als ze een spreekbeurt moest houden dan stond daar op het bord: spreekbeurt gemaakt door: Stonnie Brenna Maxime Celia Kaia Eleonore Cécile Frédérique Zofia Staartlingen. Of als ze iemand ontmoette: ‘Hallo, ik ben Stonnie Brenna Maxime Celia Kaia Eleonore Cécile Frédérique Staartlingen.’ Ik ben benieuwd of ze een man heeft en of hij ook zo’n naam heeft. Zo kan ik eeuwen doorgaan...

09:15

Na al dat kennismakingsgedoe gingen we naar buiten om te sporten en om elkaar beter te leren kennen. We liepen twee minuutjes naar een veld naast een andere middelbare school. Het was zo mooi! Er was een vijver, een speeltuintje en een grasveldje met bomen. ‘Oké, we beginnen met het spel tikkertje, we hebben twee teams: team rood, en team blauw. Ieder team heeft een Dopper in de kleur van het team, die moeten jullie goed verstoppen en zorgen dat de andere team hem niet krijgt. Jullie mogen ook niet getikt worden!’, zei Joya. Ik ben verbaasd dat ze niet is flauwgevallen van al dat praten! Ik zat in team rood. Elani zat ook bij mij. ‘3, 2, 1...’ ‘GO!’ We gingen rennen en zorgen dat we niet getikt werden, maar al snel ging het bij mij mis. Ik zei al aan het begin dat er een vijver was, toch? Kan je al raden wat er was gebeurd? In het andere team zat een jongen die heel hard kon rennen en die kwam achter mij aan. Ik werd ingesloten en ik probeerde te ontsnappen door tussen de jongens door heen te koprollen. Dat lukte! Maar ik kon niet meer stoppen, en ik rolde, rolde en rolde door. De vijver kwam steeds dichterbij, en ik rolde maar door als een gek! Uiteindelijk stopte ik. In de vijver. Ik was kletsnat, en bovendien zat er een kikker op mijn hoofd aan mijn haar te knabbelen. ‘HAHAHA!’, riepen alle kinderen uit mijn klas. Ik voelde me de clown van de klas. De juniormentoren hielpen me het water uit, en gaven me een handdoek: ‘Gelukkig is het warm buiten! Je hebt geluk, jij hebt nu verkoeling.’ Ja, zo veel geluk. Gelukkig was het weer snel voorbij.

10:00

‘Gaaf het?’, vroeg Elani. Alles wat ze doet is “Gaaf het?” vragen. ‘Ja hoor, maak je maar geen zorgen.’ Zei ik sarcastisch. Toen we eindelijk op school aankwamen was ik helemaal droog. Het was intussen pauze en eindelijk had ik tijd om in de school rond te snuffelen.

10:45

Na een hele lange en saaie pauze is het weer tijd om naar lokaal I7I te gaan. Daar worden we gestuurd naar lokaal 04I voor biologie. ‘Goedemorgen!’, zei de biologie docent. ‘Vandaag gaan we een begin proefje doen, we gaan kijken naar kikkers!’ Oké. Dat viel mee. Ik had verwacht dat we kikkers moesten opensnijden, maar kijken was natuurlijk veel beter. ‘En nadat jullie de kikker goed hebben geobserveerd mogen jullie hem opensnijden!’ Een golf van angst ging door mijn lichaam heen als een soort tsunami. ‘Wat als het de kikker was die aan mijn haar knabbelde in de vijver?’. ‘Hij komt vast speciaal voor jou, omdat je hem van je hoofd hebt gegooid, terug het water in. Hij komt weer aan je haar knabbelen totdat je helemaal geen haar meer hebt!’. Mijn hoofd was helemaal op hol geslagen. Toen ik de kikker voor mijn neus kreeg, vond er weer een tsunami van angst plaats in mijn lichaam. ‘Hallo mevrouw, je was heel erg brutaal tegen mij, dus nu keren ik en mijn kikker vriendjes tegen jou op!’ Ik stelde mij voor dat de kikker opstond terwijl hij tegen mij aan het praten was, en dat al de andere kikkers ook opstonden en langzaam maar zeker naar mij toe liepen. Ik weet niet hoe maar op een gegeven moment hoorde ik een gil. Later besepte ik dat het die van mij was. Alles werd langzaam zwart.

11:13

‘Hallo? Hoor je me? Cato?’ Het was Stella die riep. De hele klas stond in een kring om mij heen naar me te staren alsof ik een nieuw museumstuk was dat niemand ooit eerder had gezien. Ik was flauwgevalen. Gelukkig hoefde ik niet meer mee te doen met de biologies.

FIRST DAY OF 1ST GRADE!

12:00

Ik was weer helemaal bij gekomen van de schrik. Gelukkig. ‘Gaaf het?’, vroeg Elani. Natuurlijk vraagt ze “Gaaf het?”. ‘Ja dank je’, zei ik terug. Het was tijd om naar de volgende les te gaan: Nederlands. ‘Goedemorgen allemaal, ik ben niet jullie Nederlands docent maar ik ben een invaller. De docent is ziek, maar ik wil dat jullie een stukje over jezelf gaan schrijven. Op papier!’ Pen en papier konden je geen kwaad doen. Toch? Ik begon zelfverzekerd te schrijven over mijn hobby’s, mijn familie, mijn huisdieren en sport. Toen ik bij het stukje “sport” was aangekomen, ging het flink mis. Mijn pen brak en al het inkt uit de pen kwam op de tafel, op mijn boek, op mijn schrift, op mijn etui en het ergste, op MIJ. Kan het nog erger worden?

12:45

Toen Nederlands klaar was, moesten we naar drama. Eindelijk iets waar we niks voor nodig hadden, alleen onszelf. 'Hallo klas! Ik ben mevrouw Doener en ik ben jullie dramadocent. Ik snap dat het best eng is om bij drama te komen want jullie kennen elkaar amper. Dus, we gaan kennismaken. Iedereen loopt door het lokaal en zegt iets dat waar is over zichzelf, en iets dat niet waar is. Daarna gaan wij raden wat fout is!' Eerst was Lana, een meisje met donkerbruin haar, toen was Steijn een jongen met blond haar, en na Steijn was ik. Ik begon door het lokaal te lopen. 'Ik heb een paard dat Winnie heet, en ik-' ik struikelde over mijn eigen voet heen en zag de grond dichterbij mijn gezicht komen. Toen raakte ik de grond en je hoorde keihard: BOEM, dus antwoord op de vraag 'Kan het nog erger worden?': ja.

13:20

Yes! Eindelijk zijn we klaar met school! Het was een grote pechdag... 'Cato? Ik ga met Sterre naar huis fietsen', zei Elani. 'Oké is goed', antwoordde ik. Ik was eigenlijk best wel blij dat ik alleen ging fietsen, dan had ik eindelijk rust. Maar toen ik naar de fietsenstalling heen liep, kon ik mijn fiets nergens vinden. Ik herinnerde me dat ik mijn fiets niet op slot had gedaan omdat ik zo veel haast had. O nee. O jawel. Mijn fiets was gestolen. Ik besloot om uiteindelijk naar huis te lopen.

14:18

Na 58 minuten lopen was ik eindelijk thuisgekomen. Mijn moeder en mijn vader stonden weer trots in de deuropening naar me te kijken. Had ik het WK roodste-gezicht-ooit gewonnen? Dat zou wel kunnen, bedacht ik me ineens. 'Hoi...' zei ik. 'Hallo! Hoe ging het lieverd? Waarom ben je zo verdrietig?', vroeg mijn moeder. 'Mijn fiets is gestolen'. 'Nee joh! Je fiets is helemaal niet gestolen! Hij zit gewoon in de achtertuin. Sorry als je dat dacht. De buurvrouw zag dat je een lekke band had toen je vertrok dus wij kwamen je fiets ophalen en repareerden hem. Je vader vertelde hoe fanatiek je was vanochtend met het heen en weer rennen in het huis om alles in orde te krijgen, dus we dachten dat je het niet erg zou vinden als je lopend kwam! En bovendien hebben we je ook ingeschreven bij atletiek! Leuk toch?' Ik was compleet in SHOCK.

Dus beste lezers, zo ging mijn eerste schooldag. Ik hoop dat jullie hebben kunnen lachen om dit verhaal, want als ik terugkijk op dit moment, lach ik met krokodillentranen. Groeten van Cato!

**BAD
LUCK**

Briefje aan Johan,

Zo rond het jaar 2000 heeft onze alleskunner Johan Peetoom onderstaand briefje gekregen. Dat gebeurde in de aula waar alleen de brugklassen hun pauze doorbrachten.

Johan schrijft hierover: 'Er zat een groepje jongens aan een tafel die vonden dat het bij ons op school anders moest!!! Ik stelde voor dat ze hun onvrede op een papiertje zouden schrijven en ik het bij de schoolleiding onder de aandacht zou brengen. Ik moet zeggen, de schoolleiding heeft jullie niet in de steek gelaten als ik vandaag de dag kijk naar hoe het nu op school gaat. Dit papiertje heb ik tot de dag van vandaag bewaard. Het zou leuk zijn als iemand zich dit herinnert, ondanks dat dit zo lang geleden heeft plaats gevonden'.

1 kussens bij lera. (bedden)
2 roltrap
3 Straf middag af ~~af~~ afschafte
4 leerling boos over leeraar
5 hogere cijfers boven de 8
6 Meer muziek
7 Meer ter koop
8 ~~aan~~ automatisch print meer op rapport
9 alles via internet
10 Spreek briefjes tegestaan
11 laptop tegestaan
12 airco
13 geen klasboek

p.s. als dit niet doorgaat
Johan ontklas

Met dank aan,

Alexia Cucu
Amy Steur
Anka-Mirjam Hoogland
Anita Velzeboer
Betteke van Pruissen
Carlos Brienesse
Dennis Bakker
Floor Schipper
Frederieke Heddes
Gerard Hoogstraten
Hans Köhler
Johan Peetoom
Martijn Swerissen
Melina Debortoli
Nico Mulder
Peter Harmsen
Robin Wacanno
Romy van der Werff
Sam van Kampen
Sophie Schimmel
Tanja Koning
Tessa Köhler
Vakgroep geschiedenis

Antwoorden van babyfoto's en woordzoeker:

Babyfoto's pagina I
I: Jessica Penning, 2: Henk
van Noortwijk, 3: Carla
Brandsma, 4: Lisa Takken

Woordzoeker:
Investeren in je opleiding is
een vorm van ruilen over de
tijd. Bij Werenfridus leggen
we al vijfenzeventig jaar de
economische basis voor een
heel mooie toekomst!

Babyfoto's pagina 2
I: Gertjan Struik, 2: Jan-
Pieter de Krijger, 3: Ingrid
Vlaar, 4: Arnica Gortzak,
5: Herman Halfmouw

pssst...
Ben je benieuwd naar
meer artikelen? Of
wil je op de hoogte
blijven van onze
school? Scan dan
deze QR-code!

